

Vlaams
Parlement

vergadering **8**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 7 november 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	6
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	6
ACTUELE VRAAG van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de evaluatie van de 1 euromaatregel ter bevordering van het museumbezoek door jongeren	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de evaluatie van de 1 euromaatregel ter bevordering van het museumbezoek door jongeren	
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de evaluatie van de 1 euromaatregel ter bevordering van het museumbezoek door jongeren	6
ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Deckx tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het afvoeren van de tweejarige master	
ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het schrappen van de tweejarige master en een mogelijke studieduurverkorting van de universitaire opleiding rechten	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de afschaffing van de tweejarige masteropleiding	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de afschaffing van de tweejarige master en een mogelijke studieduurverkorting van bestaande universitaire opleidingen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het schrappen van de tweejarige master wegens geldtekort	12
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitspraak van de minister-president betreffende het BAM-tracé voor de Oosterweelverbinding in het kader van de Antwerpse coalitievorming	20

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de mogelijke bijdrage van Vlaanderen aan de federale begroting 2013 via de usurperende bevoegdheden en de pensioenbijdragen voor de ambtenaren	
ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de mogelijke bijdrage van Vlaanderen aan de federale begroting 2013 via de usurperende bevoegdheden en de pensioenbijdragen voor de ambtenaren	
ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in verband met het overleg rond de usurperende bevoegdheden	22
ACTUELE VRAAG van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het banenverlies bij Philips Turnhout	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Griet Smaers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toekomst van de Philips-site in Turnhout en mogelijke nieuwe tewerkstelling	27
ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de UNIZO-actie 'Ondernemers op straat'	32
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over initiatieven om het aantal slachtoffers van pesten drastisch te verminderen	36
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk de Kort tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de economische leefbaarheid van de binnenvaart	38
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	41
ONTWERP VAN DECREET tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel VI 'Milieubeleidsovereenkomsten'	
– 1710 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	41
Artikelsgewijze bespreking	41
ONTWERP VAN DECREET tot omvorming van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs" tot het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs"	
– 1730 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3	
Algemene bespreking	41
Artikelsgewijze bespreking	43

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Dirk Peeters, Ivan Sabbe en Bart Martens en de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts betreffende het nemen van maatregelen ter bevordering van de aanwezigheid van vlinders – 1724 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2 Bespreking	45
MEDEDELING VAN DE VOORZITTER	46
ONTWERP VAN DECREET tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel VI 'Milieubeleidsovereenkomsten' – 1710 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	47
ONTWERP VAN DECREET tot omvorming van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs" tot het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs" – 1730 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3 Aangehouden stemmingen Hoofdelijke stemming	47 48
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Dirk Peeters, Ivan Sabbe en Bart Martens en de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts betreffende het nemen van maatregelen ter bevordering van de aanwezigheid van vlinders – 1724 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	48
MOTIE van mevrouw Gerda Van Steenberge tot besluit van de op 11 oktober 2012 door mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de dringende maatregelen inzake leerzorg – 1747 (2012-2013) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	48
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	49

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Johan Sauwens: ambtsverplichtingen;

Marc Hendrickx: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Vera Jans, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum: gezondheidsredenen.

Minister Bourgeois verblijft in het buitenland.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de CD&V-fractie is in de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad de heer Ludwig Caluwé als vast lid vervangen door de heer Ward Kennes

en voor de VB-fractie zijn

in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand mevrouw Gerda Van Steenberge als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Stefaan Sintobin,

in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking mevrouw Marijke Dillen als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Wim Wienen,

in de Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen mevrouw Gerda Van Steenberge als vast lid vervangen door mevrouw Katleen Martens en mevrouw Katleen Martens als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Erik Tack,

in de Commissie voor Reglement en Samenwerking mevrouw Gerda Van Steenberge als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Chris Janssens,

in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebelid mevrouw Gerda Van Steenberge als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Wim Van Dijck,

in de Commissie voor Woonbeleid, Stedelijk Beleid en Energie mevrouw Katleen Martens als vast lid vervangen door mevrouw Marleen Van Den Eynde,

in de Deontologische Commissie mevrouw Gerda Van Steenberge als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Jan Penris,

en in de Vlaamse Opvolgingscommissie voor de Vermogens- en Mandatenaangifte mevrouw Gerda Van Steenberge als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Jan Penris.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 60/6)

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, u vindt op uw bank een enquête van het Rekenhof over zijn producten.

In het protocol van 20 maart 2012 betreffende de samenwerking tussen het Vlaams Parlement en het Rekenhof is afgesproken dat het Rekenhof na het verstrijken van de helft van een legislatuur bij de Vlaamse volksvertegenwoordigers een enquête organiseert over zijn producten.

Het Rekenhof wenst met die enquête na te gaan in hoeverre het met zijn producten (begrotingsverslagen, jaarlijks rekeningenboek, afzonderlijke auditrapporten, jaarlijks activiteitenverslag, website van het Rekenhof) het Vlaams Parlement bijstaat in de uitoefening van zijn toezichtsfunctie op de uitvoerende macht en in hoeverre deze producten beantwoorden aan de verwachtingen van de leden van het Vlaams Parlement. Het Rekenhof zal het Vlaams Parlement uiteraard op de hoogte stellen van de resultaten. Het zal de antwoorden strikt vertrouwelijk behandelen en anonimiteit garanderen.

De enquête en de medewerking van het Vlaams Parlement eraan, dragen de goedkeuring weg van het Uitgebreid Bureau.

Mag ik u dan ook vragen de enquête te willen invullen en in de bijgevoegde antwoordenvolp te willen bezorgen.

Ik reken op uw medewerking en dank u hiervoor alvast, ook namens het Rekenhof.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de evaluatie van de 1 euromaatregel ter bevordering van het museumbezoek door jongeren

ACTUELE VRAAG van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de evaluatie van de 1 euromaatregel ter bevordering van het museumbezoek door jongeren

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de evaluatie van de 1 euromaatregel ter bevordering van het museumbezoek door jongeren

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, uw voorganger had de nobele bedoeling om het museumbezoek van jongeren te stimuleren. Op 1 juli 2008 is een nieuwe maatregel ingegaan, de zogenaamde 1 euromaatregel, waardoor in 21 Vlaamse musea jongeren toegang kregen mits betaling van 1 euro toegangsgeld.

Ondertussen zijn we vier jaar verder en heeft uw departement het initiatief genomen om de effecten van deze maatregel te evalueren. De maatregel werd ook onderworpen aan een onderzoek en een bevraging van de sector, van een aantal musea, van jongeren en van tussenpersonen. Uit de bevindingen is gebleken dat de effecten van die nobele doelstelling heel minimaal en soms zelfs verwaarloosbaar zijn.

De zeer ambitieuze doelstelling, een verdrievoudiging van het museumbezoek van de min-26-jarigen, is geenszins gehaald. We kunnen die doelstelling nochtans allemaal onderschrijven.

Blijkbaar is er een positief effect op het aantal school- en klasbezoeken geweest. Het belangrijkste effect, dat op het individueel bezoek door jongeren, is achterwege gebleven. Aangezien er geen nulmeting is geweest, blijft dit overigens moeilijk te meten.

Minister, op basis van de evaluatie hebt u beslist de 1 euromaatregel in te trekken en niet langer in de beheersovereenkomsten met de 21 musea op te leggen. De vraag van de N-VA-fractie is hoe u de vrijgekomen middelen en eventuele andere middelen wilt inzetten om de doelstelling zelf, jongeren naar de musea te brengen, alsnog na te streven.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, zoals de heer Dehandschutter al heeft verklaard, heeft de minister de opdracht gegeven een studie naar de effecten van de 1 euromaatregel uit te voeren. Naar aanleiding van de studieresultaten heeft de minister een aantal maatregelen genomen.

Afgelopen maandag stond in de pers te lezen dat de 1 euromaatregel zou worden afgeschaft. Gisteren konden we dan weer lezen dat de maatregel niet langer verplicht zou zijn. De studie maakt enkele kritische bedenkingen bij de 1 euromaatregel, maar toont eveneens aan dat de mogelijkheden van de maatregel onvoldoende zijn benut. Op eentje na, heeft geen enkel van de bevraagde musea enige communicatie aan de 1 euromaatregel gewijd. De maatregel is niet als een troef gebruikt. Uit de studie blijkt dat 52 procent van de ondervraagde jongeren de maatregel niet kent. De scholen maken echter veelvuldig gebruik van de maatregel. Zij zouden dan ook de eerste slachtoffers van een afschaffing zijn. De studie pleit niet er niet voor de maatregel af te schaffen of niet langer verplicht in de beheersovereenkomsten op te nemen. De studie pleit voor een betere omkadering en communicatie.

Minister, kunt u ons duidelijkheid verschaffen over de beslissing die u hebt genomen? Is de maatregel afgeschaft? Wordt de verplichting al dan niet gehandhaafd? Gaat het hier om een verdoken besparingsmaatregel? Hoe zult u ervoor zorgen dat jongeren toch naar musea kunnen blijven gaan? Hoe zult u ervoor zorgen dat de bestaande maatregelen gehandhaafd blijven?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, aangezien de vorige sprekers het onderwerp al goed hebben ingeleid, zal ik me tot enkele commentaren beperken.

Minister, in uw toespraak voor de verzamelde museumdirecteuren hebt u gesteld dat de 1 euromaatregel niet volstaat om de publiekstoeleiding van jongeren naar onze musea te versterken. Daarover zijn we het eens. U hebt echter ook merkwaardige zinnen gebruikt. U hebt verklaard dat u de verplichting de 1 euromaatregel toe te passen niet langer in de beheersovereenkomst zult opnemen. De maatregel houdt echter in dat het verschil tussen 1 euro en de reële prijs door uw diensten aan de musea wordt betaald. Nu zou die verplichting voor de musea wegvallen. U hebt in diezelfde speech niet toegelicht wat het geld heen gaat of waarvoor het geld dan wel zal worden ingezet. Ik kan enkel concluderen dat het een verkapte besparingsmaatregel betreft.

Ik wil iedereen er trouwens even aan herinneren dat de eerste conclusie van de studie, die ik meteen heb gelezen, luidt als volgt: “Indien de maatregel beter wordt ingepast in een ruimer onderbouwd beleid rond jongeren en musea en steviger verankerd wordt in de publiekswerking van de musea, kan de maatregel een rol spelen binnen het verder uitbouwen van het jongerenpubliek.”

Ik neem aan dat u die som op een andere manier voor de publiekswerking ten aanzien van jongeren wilt inzetten. Is dat zo? Hoe ziet u dat zelf?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, het betreft hier, voor alle duidelijkheid, geen besparingsmaatregel. Dat moet duidelijk zijn. Hoewel een aantal elementen al zijn aangehaald, wil ik toch even de geschiedenis van deze maatregel schetsen.

In 2008 heeft de toenmalige minister van Cultuur beslist de 1 euromaatregel voor 21 landelijk erkende musea in te voeren. Ik heb het persbericht bij me dat toen is verspreid. Ik denk dat sommigen hier in de zaal dat persbericht zeer goed kennen.

De doelstelling van de maatregel was bijzonder ambitieus. Het was de bedoeling het aantal jongeren jonger dan 26 jaar die een museum bezoeken te verdrievoudigen.

De minister schrijft: “Ik zal bijzonder sterk inzetten op extra promotie via CJP, via Cultuurnet, via AmuseeVous, en ik wil het jongerenbezoek op die manier verdrievoudigen.” Er was op dat moment ook afgesproken dat musea een compensatie zouden krijgen voor het invoeren van die 1 euromaatregel.

Hoe is die compensatie destijds berekend? Men heeft uitgezocht hoeveel inkomgeld een museum vandaag vraagt aan jongeren. De musea die heel duur waren, hebben een enorme compensatie gekregen omdat ze nu maar maximaal 1 euro mochten vragen. De musea die al gratis waren op het moment dat die maatregel werd ingevoerd, hebben nul compensatie op hun werking gekregen. Ik vind dat geen rechtvaardige maatregel. Maar goed, die is op dat moment zo ingevoerd. Wie duur was voor jongeren, kreeg eigenlijk een beloning, wie al goedkoop of gratis was voor jongeren, kreeg geen enkele compensatie.

Van in het begin, in 2008, is afgesproken om een evaluatie te maken. Dat is ook gebeurd. Ik heb dat gevraagd aan de Hogeschool West-Vlaanderen. Die stond voor een groot probleem, namelijk dat er destijds geen nulmeting was gebeurd. Al of niet verdrievoudigen was moeilijk te meten.

Men heeft dan aan de verschillende musea gevraagd of het aantal bezoeken door jongeren was toegenomen. Men heeft ook jongeren zelf ondervraagd. De studie is zeer grondig uitgevoerd. Ik wil er enkele zaken uit voorlezen. Mijnheer Caron en mevrouw Idrissi, ik denk dat u die studie ook hebt gelezen en samen met mij kunt concluderen. Er staat heel uitdrukkelijk dat geen van de 21 gecompenseerde musea kan aantonen dat er extra min-26-jarigen zijn geregistreerd in hun museum. Er zijn dus geen extra bezoeken geweest van die jongeren. Dat is een heel duidelijke conclusie van dit onderzoek.

Enkele musea zeggen dat je die maatregel zou kunnen behouden, maar dat je er een publiekswerking aan moet koppelen. Je moet zorgen dat het aanbod ook op maat van jongeren is. We hebben trouwens ook de participatiesurvey gehad, waarin de participatie van jongeren aan cultuur is nagegaan. Daaruit blijkt dat je de prijs nog zo laag mag zetten, of zelfs gratis mag maken, als het aanbod niet is aangepast, dan zetten de jongeren de stap niet naar een museum. Dat is wat wij gaan doen.

We hebben die evaluatie ter hand genomen. Ik heb dat uitdrukkelijk gezegd naar aanleiding van de goedkeuring van het Cultureel Erfgoeddecreet, door u allemaal in dit parlement goedgekeurd, en waarin voordien die 1 euromaatregel stond. Nu staat hij er niet meer in. Dit jaar is dat zo goedgekeurd in het Vlaams Parlement.

We hebben beslist om die 1 euromaatregel bij te sturen. Mevrouw Idrissi, u verwijst naar verklaringen die zouden zijn gedaan om die af te schaffen, maar dat is nergens op geen enkel moment verklaard. Ik heb vorige maandag wel de hele museumsector bij mij uitgenodigd omdat in april volgend jaar alle musea opnieuw een aanvraag moeten indienen voor de nieuwe landelijke erkenning. In het Kunstendecreet heb ik met de sector ruim op voorhand de criteria gegeven op basis waarvan we zouden oordelen. We hebben die ook gehanteerd.

We hebben nu hetzelfde gedaan met de museumsector. Heel ruim op voorhand hebben we aan de museumsector gezegd: dit zijn de criteria op basis waarvan we zullen oordelen, pas je

daaraan aan, hou er rekening mee als je je plan indient. Daarom heb ik maandag aan de sector zelf gezegd dat de 1 euromaatregel is geëvalueerd en dat ik er op een andere manier wil mee omgaan. Ik wil dat de musea een gedifferentieerd prijzenbeleid voeren, ook voor jongeren en scholen, zodat het voor hen nog altijd financieel aantrekkelijk is. Hoe het zal zijn, gratis, een halve euro, 1 of 2 euro, dat kunnen die musea zelf bepalen. Er zal natuurlijk ook concurrentie zijn, zoals vandaag al het geval is, waardoor die prijs absoluut laag zal blijven.

Wat ik vooral aan die musea zal vragen, is dat ze specifiek op maat van de jongeren een publiekswerking en ook een aanbod hebben. We hebben nu ook gezien dat de musea die al een compensatie hebben gekregen voor de 1 euromaatregel, die bijna in geen enkel geval hebben ingezet voor publiekswerking of aanpassing van het aanbod voor jongeren. Het ging op in de algemene pot en werd daar niet voor gebruikt. Publiekswerkers halen dat ook aan in die studie, en het blijkt ook uit de resultaten ervan.

We gaan die middelen niet weghalen bij de musea, we blijven ze inzetten, maar gericht op publiekswerking voor jongeren en een gedifferentieerd prijzenbeleid, zodat het ook aantrekkelijk blijft voor de jongeren. Als musea daaraan voldoen, zullen ze die middelen krijgen. We zullen de middelen die behouden blijven voor de musea, daar ook absoluut voor aanwenden. Tegen april moeten ze hun nieuwe plannen indienen. We zullen daarover oordelen, en nieuwe beheersovereenkomsten afsluiten waarin die bepalingen zullen worden opgenomen, zodat er meer wordt ingezet op een specifiek aanbod voor jongeren. Ik ben ervan overtuigd, en het blijkt ook uit de studie, dat we op die manier meer jongeren naar een museum zullen krijgen.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, ik dank u voor uw antwoord, en ook voor de aanvullende informatie die u hebt gegeven over de instelling van de maatregelen en de effecten op de 21 betrokken musea. De financiële effecten liepen sterk uiteen: musea die eigenlijk al het goede voorbeeld gaven, werden daar financieel voor bestraft. Dat lijkt me een belangrijke informatieve aanvulling.

Ik ben blij dat u ons hebt gerustgesteld door te zeggen dat de middelen in de museumsector blijven. U wilt een ruimer kader. Er zijn immers niet alleen financiële, maar ook communicatieve, sociale en culturele drempels. U wilt werk maken van het verlagen van die drempels. U bent ook tegemoetgekomen, lijkt me, aan de bekommernis met betrekking tot de scholen die daarop ingaan. Dat moet een aandachtspunt blijven, vindt u, en dat lijkt me terecht, zowel voor de scholen als voor de betrokken musea zelf.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, ik dank u voor uw uiteenzetting. Ik concludeer eruit dat de 1 euromaatregel eigenlijk is afgeschaft, en dat u gaat naar een gedifferentieerd prijzenbeleid. Ik kan dat alleen maar betreuren. Dit is een en-en-verhaal: er zijn verschillende drempels voor participatie, en de financiële drempel is daar een van. De studie is heel duidelijk. Ik volg u volledig als het gaat over die 1 euromaatregel zonder inbedding. Er moet publieksparticipatie zijn. Er moet communicatie zijn. Ter zake volg ik u, maar ik volg u helemaal niet als u het kind met het badwater weggooit. In de commissie Cultuur zullen we daar verder over discussiëren.

De heer Bart Caron: Minister, mevrouw Idrissi maakt het me gemakkelijk. Ik deel uw intentie om de publiekswerking te verruimen en die actiever te maken voor jongeren: laat dat duidelijk zijn. De evaluatie is wat ze is. Ik ken dat befaamde persbericht. De doelstellingen zijn niet bereikt, en we moeten bijsturen. Ik ben het daarmee eens, alleen blijft het voor mij een zeer groot raadsel hoe u die middelen daarvoor zult inzetten. Bovendien maakt u een vreemde redenering. U stelt dat ze dat niet hebben ingezet voor publiekswerking, maar dat was ook niet de bedoeling. De musea kregen niet meer middelen. Ze kregen minder via het toegangsgeld, en het verschil werd gewoon gecompenseerd. Het was een nuloperatie voor de musea. Nu haalt u dat geld weg en jaagt u zo eigenlijk de klant, de bezoeker op kosten. Bovendien laat het Erfgoeddecreet geen systeem toe om gedifferentieerd met die musea om te gaan. Er zijn vaste subsidies. Voor mij blijft dit zeer vreemd.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Geachte leden, zoals zo vaak bij beleid moeten we een onderscheid maken tussen de doelstelling en het instrument. De doelstelling was heel nobel en blijft absoluut overeind, namelijk jongeren stimuleren om naar musea te gaan. Dat spreekt vanzelf. De vraag was heel eenvoudig of het instrument het beste instrument was om die doelstelling te bereiken. Uit het rapport blijken twee dingen. Ten eerste blijkt dat het bij gebrek aan nulmeting moeilijk is om tot duidelijke antwoorden te komen. Ten tweede blijkt dat dit toch weinig effectief is. Laten we dus de doelstelling behouden, maar het instrument veranderen. Minister, wat u zegt, is cruciaal: de middelen die vandaag worden gebruikt ter compensatie voor de musea die deze 1 euromaatregel gebruiken, kunnen worden behouden voor hetzelfde doel. We hopen dat we, via prijsdifferentiatie en eventueel een aantal andere instrumenten, het doel dat we allemaal nastreven, beter kunnen bereiken dan vandaag het geval is.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Minister, als ik het goed heb begrepen, zult u die middelen oormerken. U zult aan de musea zeggen dat ze die middelen moeten gebruiken voor publiekswerking. Als Open Vld vragen ook wij dat ervoor wordt gezorgd dat men die scholen blijft aantrekken, maar ik neem aan dat iedereen daar wel mee akkoord gaat. Op welke manier gaat u dat echter doen? Zult u proberen een algemeen plan uit te werken, waarop de musea dan voortbouwen? Of zult u aan de musea zeggen dat zij daar nu voor moeten zorgen met die middelen die u hebt geoormd? Welke musea? Niet elk museum kon immers gebruik maken van die 1 euromaatregel. Gaat het over elk museum?

U zegt dat er geen nulmeting was. Kunnen we nu dan wel uitgaan van een nulmeting? Of gaan we weer uit van de redenering dat we binnen vier à vijf jaar niet weten of er al dan niet meer min-26-jarigen zijn, omdat er geen nulmeting was?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Het resultaat van de studie – de evaluatie van de 1 euromaatregel – verbaast me niets. Ik heb vier jaar geleden een uitvoerige interpellatie gehouden in de commissie Cultuur over deze maatregel. Ik heb toen duidelijk gesteld dat dit een economistische benadering is van cultuur. Dit heb ik toen duidelijk gesteld aan toenmalig minister Bert Anciaux.

Het is een kwestie van vraag en aanbod. Het aanbod kan men uiteraard stimuleren. Men krijgt dan prachtige resultaten. Ik denk bijvoorbeeld aan het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF). De vraag stimuleren is uiteraard iets helemaal anders. Het is een kwestie van smaken, van culturele competentie: een begrip dat wij altijd hoog in het vaandel dragen in de cultuurdiscussies in het Vlaams Parlement.

Minister, ik ben blij dat u afstapt van de 1 euromaatregel, maar ik vind het jammer dat u met dat gedifferentieerd prijzenaanbod toch nog altijd in die economische logica blijft denken. Persoonlijk denk ik dat dit niet zal volstaan om jongeren naar het museum te krijgen. Er moet meer gebeuren aan publiekswerking en aan het verhogen van culturele competentie.

Minister Joke Schauvliege: Voor alle duidelijkheid, de 1 euromaatregel zoals die in 2008 is ingevoerd, had alleen betrekking op de landelijk erkende musea: musea die vanuit de Vlaamse Gemeenschap middelen kregen, plus onze eigen Vlaamse instellingen. Alle andere musea – die daarmee in een concurrentiepositie zaten – moesten zelf hun prijsbeleid bepalen.

Wat moet er volgend jaar gebeuren? De musea die opnieuw aanspraak willen maken op een landelijke Vlaamse erkenning, moeten een plan indienen. Op basis van dit plan bepalen wij welk museum welk bedrag krijgt, en of het museum aan de criteria voldoet die in het Erfgoeddecreet staan, en natuurlijk ook in de uitvoeringsbesluiten. Op basis van deze criteria wordt beslist wie welke middelen krijgt om verder te werken, en of musea al of niet landelijk

erkend worden. Om landelijk erkend te worden, moet het museum ook een landelijke uitstraling hebben.

Deze musea moeten tegen april volgend jaar in hun aanvraag aangeven hoe ze hun publiekswerking voor de jongerendoelgroep aanpakken. Hoe gaan ze er effectief werk van maken? Wat zal het specifieke aanbod zijn voor die doelgroep? Van 0 tot 26 is een zeer ruime doelgroep. Van 0 tot 6 jaar zal een ander aanbod zijn dan van 20 tot 26 jaar. Ik hoef u daarvan niet te overtuigen. Zij zullen hun aanpak aan mij moeten aantonen, en op die basis zullen wij een beslissing nemen.

Dan is er het gedifferentieerd tarief. Tot nu toe mochten ze maximaal 1 euro vragen, maar voortaan zouden ze een prijsvork kunnen hanteren. Men zou kunnen zeggen: van 0 tot 12 jaar is het 0 euro, van 12 tot 18 jaar is het 1 euro, van 20 tot 26 jaar is het 4 euro. Dit is maar een voorbeeld. De musea kunnen op basis hiervan een gedifferentieerd prijzenbeleid voeren. Op die manier kunnen ze ook scholen gratis naar het museum laten komen. Op basis daarvan zal ik de enveloppe bepalen die ze kunnen krijgen voor de komende beleidsperiode.

Dan wat betreft de middelen die de musea nu ontvangen ter compensatie van het inkomstenverlies: inderdaad, wie heel duur was voor jongeren, heeft heel veel geld bij gekregen, maar dat is niet ten goede gekomen van de publiekswerking. Daar was ook geen enkele verplichting toe. Die musea hebben het gewoon in de algemene pot opgenomen, en hadden dan ook een veel sterkere positie dan sommige andere musea die al gratis waren voor jongeren en die dan ook geen middelen bij hebben gekregen. We laten die middelen in de pot, en zullen ze herverdelen onder de musea op basis van de publiekswerking, het specifieke aanbod naar de jongeren toe, en op basis van het gevoerde prijzenbeleid naar jongeren en scholen. Dat zullen de criteria zijn die wij in aanmerking zullen nemen om de musea ook middelen te geven om hun verdere werking uit te tekenen.

Dit zijn natuurlijk niet de enige criteria. Er zijn er nog andere, die in het Erfgoeddecreet staan en die in de uitvoeringsbesluiten staan. Die worden uiteraard ook allemaal verder in rekening genomen. Maar dit is dus eigenlijk de bijsturing die we gedaan hebben.

Er is trouwens ook geen specifiek potje op de begroting voor deze 1 euromaatregel. Het zit in een algemene pot 'musea'. Het is dus absoluut geen besparing.

Ik maak me sterk dat, als we meer inzetten op publiekswerking en op een specifiek jongerenaanbod, er meer jongeren de weg naar het museum zullen vinden. Het is niet de bedoeling om extra financiële drempels in te voeren. Het is een verhaal van en-en-en: én financiële drempels wegnemen, én publiekswerking, én zorgen dat er een aangepast aanbod is. Ik denk dat we zo de ambitieuze doelstellingen die er destijds waren, nu hopelijk ook kunnen bereiken, omdat we meer inzetten op een aantrekkelijk aanbod dat ook effectief jongeren naar het museum zal brengen.

De heer Lieven Dehandschutter: Ik ben het in grote lijnen eens met de aanpak van de minister, zoals die daarnet geschetst is. Om jongeren naar een museum te leiden, moet je inderdaad een gedifferentieerde aanpak volgen. Het hangt af van museum tot museum, maar je moet vooral mikken op duidelijke tentoonstellingen, projecten en initiatieven. Het is immers weinig musea gegeven om op basis van een vaste collectie telkens opnieuw enkel op communicatief vlak in te zetten en zo jongeren niet alleen in schoolverband, maar ook individueel, in groepsverband of in gezinsverband naar het museum te brengen.

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik blijf toch met een aantal vragen zitten. Ik ga ervan uit dat we die hier vandaag niet zullen uitklaren. Hoe gaat u de musea aanpakken die geen publiekswerking uitwerken? Wat zal daar de strategie zijn? Wat zal het algemene beleid zijn? We hebben nog heel veel stof om daar in de commissie Cultuur een grondig debat over te voeren.

De heer Bart Caron: Minister, ik deel uw intentie, maar ik zou het behoorlijker gevonden hebben, mocht u met een uitgewerkt alternatief systeem voor de pinnen zijn gekomen, en niet met dit soort vage bewoordingen, waarvan de decretale verankering zeer vaag is.

Ik wil even een regionaal voorbeeld nemen om aan te tonen hoe hard dit kan aankomen. Het museum dat vandaag de meeste jongeren ontvangt in Vlaanderen, en dus de meeste van die subsidie krijgt, is In Flanders Fields. We staan aan de vooravond van de herdenking van '14-'18. Er komen elk jaar tienduizenden jongeren naar dat museum, uit eigen land, maar ook uit Groot-Brittannië, Ierland enzovoort. Dit vandaag afschaffen, terwijl er honderden groepen geboekt hebben in dat museum, dat is een ramp. Dat zijn dingen die niet op die manier mogen gebeuren.

Ik deel uw intentie, maar de wijze waarop absoluut niet. (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Deckx tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het afvoeren van de tweejarige master

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het schrappen van de tweejarige master en een mogelijke studieduurverkorting van de universitaire opleiding rechten

ACTUELE VRAAG van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de afschaffing van de tweejarige masteropleiding

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de afschaffing van de tweejarige master en een mogelijke studieduurverkorting van bestaande universitaire opleidingen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het schrappen van de tweejarige master wegens geldtekort

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Voorzitter, minister, collega's, nog niet zo lang geleden, in juni, stonden we hier met vragen over de studieduurverlenging, omdat de Vlaamse Regering toen alle door de universiteiten ingediende dossiers had afgewezen. Daar was nogal wat tumult over. Toen is er geantwoord dat er nogal wat opmerkingen waren van de adviesraad, en dat er geen eensgezindheid was tussen de universiteiten en de studenten daaromtrent.

Er zou een kader uitgewerkt worden tegen het einde van het jaar. De Vlaamse Regering zou daarmee een toetsing kunnen geven aan de dossiers, zodat de nodige beslissingen konden worden genomen.

Gisteren lazen we dan plots in De Morgen de nogal drastisch geformuleerde kop: "Geen studieverlengingen. Wellicht zelfs nog studieverkortingen van de vijfjarige opleidingen, en dit wegens geldtekort."

Minister, u hebt dat bericht in een andere krant rechtgezet. U hebt nieuwe berichten de wereld ingestuurd. Maar dat leidt uiteraard tot de nodige verwarring. Ik wil u dan ook om een stand van zaken in dit dossier vragen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik ben blij dat ik vandaag wat dichterbij de minister sta. Zo lijkt het een beetje op het Britse Lagerhuis, waar de ‘opposition’ vlak voor de minister zit. *(Opmerkingen)*

Minister, er is de nota geweest die zomaar van de website te plukken was. Ik weet niet of dat een sneuveltekst is, of dat die voor gebruik van buiten bestemd is. Als u zoekt naar wie die eventueel heeft vrijgegeven, kan ik u mijn fractievoorzitter aanbevelen, want die is sterk in het spelletje ‘Cluedo’.

In juni hebben we nog een debat gehad over het al dan niet verlengen van de studierichtingen. Maar in deze nota wordt de lat wel zeer hoog gelegd. Het is bijna onmogelijk om tot een verlenging te komen, als je die nota leest.

Nochtans heeft men goede redenen om studieverlenging aan te vragen: de organisatie van de stages, naar het buitenland gaan, beter voorbereiden op de scriptie. Dat zal niet meer kunnen als die verlenging wordt geblokkeerd.

Minister, u geeft in uw nota een bijzonder argument: “We mogen de studenten niet te lang in de universiteit houden want wanneer ze aan de universiteit zitten, werken ze niet en brengen ze niet op voor de sociale zekerheid.” Ik vind dat een eigenaardig argument, we kunnen er verder over discussiëren.

Vanuit mijn beroepsachtergrond heeft het mij bijzonder getroffen dat u niet alleen studieverlenging blokkeert maar dat u ook studieverkorting ter sprake brengt, en wel voor rechten en psychologie. Dat veroorzaakt natuurlijk in die sectoren veel paniek.

Minister, wat zijn nu eigenlijk uw redenen om daar voor studieverkorting te pleiten? Zijn het pedagogische redenen of zijn het redenen van beroepskwalificatie? Of zijn het budgettaire redenen, die u als dusdanig niet durft te vernoemen?

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, tijdens de discussie in de plenaire vergadering van 13 juni 2012 hebt u ons – we waren toen ook met vijf – proberen te overtuigen dat het afvoeren van de tweejarige master voor een aantal opleidingen zeker niet om financiële redenen was. U zult nu waarschijnlijk zeggen dat het maar om een discussienota gaat en dat we dus alleen maar gaan discussiëren. Minister, ik heb die nota gelezen. Ik moet vaststellen dat het vooral om financiële redenen zal zijn. Daarnaast zal ook de afstemming van de studenten die afstuderen op de arbeidsmarkt een reden zijn.

Ik geef twee citaten uit de discussienota. Een ervan heeft de heer Bouckaert al aangehaald: “Een volwassene die niet werkt, betaalt ook geen bijdrage voor de sociale zekerheid.” Ik vond dat een straffe uitspraak. U zei ook: “Ik zie het nut niet in waarom een opleiding voor een jurist vijf jaar zou moeten duren. Waarom kan hij niet al na vier jaar een topjurist zijn en op de arbeidsmarkt functioneren?” Het weze duidelijk dat het gebruik van de opleiding rechten geldt als provocatief voorbeeld om de discussie te kaderen. Dezelfde redenering kan gevoerd worden met betrekking tot de opleiding psychologie en de toegang tot het beroep. In feite was niet het voorbeeld van de jurist provocatief. U haalt nog meerdere beroepen aan om dit aan te duiden.

Minister, ik zou deze nota hebben kunnen begrijpen als die van de minister van Werk zou komen. Maar u bent de minister van Onderwijs. Welke visie hebt u over onderwijs? Ziet u, als minister van Onderwijs, het afstuderen van leerlingen meer als een afstemming op de arbeidsmarkt, of is ons onderwijs vooral bedoeld om een kwalitatief onderwijs te bieden aan de leerlingen en hen te vormen tot kritische geesten?

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Voorzitter, minister, collega’s, het artikel in De Morgen van gisteren bevatte enkele drastische stellingen. Dat is hier al gezegd en dat vond ik

zelf ook. Maar dat wil in een artikel nog niet veel zeggen. Vandaag konden we kennisnemen van de nota zelf. Ik vind dat daar een aantal goede ideeën in staan. Maar de tekst lijkt mij nogal onvoldragen. De tekst bevat toch ook enkele zeer discutabele denkpistes. Ik denk bijvoorbeeld aan de onderzoeksmaster. Hoe selecteert men daar? Ik denk ook aan de studieduurverkorting. Hier werd al gezegd dat dit heel wat stof zal doen oplaaien. Maar, minister, het mag geen ‘taboe’ zijn, om een woord te gebruiken dat u vaak gebruikt. Ik denk ook aan het totale ontbreken van de lerarenopleiding in dat geheel. Dat onderwerp houdt ons in dit parlement toch vaak bezig. Denk maar aan het loopbaandebat.

Minister, wat is nu het statuut van deze nota? Zij lijkt mij zinvol, maar onvolledig en onvoldragen. Welke plaats geeft u aan de lerarenopleiding in het geheel van deze hervorming?

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, intussen zijn we het gewend dat u op regelmatige basis in Vlaanderen een nieuw idee over onderwijs lanceert, maar u hebt ons opnieuw verrast met de inhoud van uw laatste voorstel. Enkele maanden geleden hebben we hier al gediscussieerd over het al dan niet verlengen van masteropleidingen. We hebben gezegd dat we daar zeer goed moesten over nadenken en dat de opleidingen toch wel aan een aantal voorwaarden moesten voldoen vooraleer er een verlenging kon komen.

Minister, ik vind het heel verrassend dat u nu overweegt om bestaande tweejarige masteropleidingen te reduceren tot eenjarige masters. Mijn belangrijkste vraag hierbij is: waarop baseert u zich om deze denkoefening voor te stellen en om een tweejarige masteropleiding te reduceren naar een eenjarige, hopelijk met behoud van dezelfde kwaliteit van onze opleidingen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, wat is het statuut van die nota? Ik zou toch aan de vijf parlementsleden – en aan de ene al wat meer dan aan de andere – willen zeggen dat als er aan de regering wordt gevraagd om een grondig debat te voeren over een beleidskader dat nodig is om al of niet te beslissen om tot een studieduurverlenging te komen, ik dat ook grondig en niet lichtzinnig doe.

Wat hebben we gedaan? We hebben een discussienota – geen conceptnota, geen nota-Smet, geen regeringsnota – opgesteld met een werkgroep bestaande uit mensen uit de instellingen en de universiteiten. Ze hebben samen met mijn kabinet, met het departement, met het agentschap Hoger Onderwijs een nota gemaakt die dient als discussienota voor een beleidskader zoals gevraagd door de Vlaamse Regering. In de begeleidende mail staat letterlijk dat geen enkel standpunt in die nota iemand bindt. Het is een discussienota. Als je spreekt over studieduurverlenging is het toch nogal evident dat wanneer een decreet – onder andere door een aantal van u goedgekeurd – spreekt over studieduurverkorting, je even kijkt naar de opleidingen die vandaag al een tweejarige masteropleiding hebben, al was het alleen maar om de argumenten te kennen waarom die twee jaar duren en waarom andere maar een jaar duren. Dat is de bedoeling van een grondige discussienota.

Steeds meer krijg ik de indruk dat sommige mensen het moeilijk hebben om goede, wijze beslissingen te nemen op basis van een afweging van argumenten pro en contra. Het heeft misschien veel te maken met de waan van de dag – en voor sommigen misschien de wijn van de dag –, maar ik verkies liever goede beslissingen te nemen.

Dat is het statuut van die nota, niet meer of niet minder. Het is een discussienota die mij op geen enkele wijze bindt en de regering niet bindt. Ze is gemaakt door een stuurgroep waarin de instellingen zelf zitten – ik neem aan dat ze dan wel mee over die tekst willen discussiëren – en op basis van die tekst gaan we met de stakeholders – dus ook studenten, dus ook de instellingen, hogescholen en universiteiten – praten. Op basis van de reacties, de suggesties,

de argumenten die deze mensen aanbrenge, zullen we als Vlaamse Regering en op mijn voorstel een beleidskader uitwerken. Zoiets heet goed bestuur. Er is trouwens nooit sprake geweest van veralgemeend tweejaarlijkse masters in te voeren. Doen alsof wij plots om financiële redenen alle tweejaarlijkse masters zouden afvoeren, is gewoon het dossier niet kennen, want er is nooit sprake van geweest.

Wat is het uitgangspunt voor mij en de regering? Wanneer is het onderwijsmatig nodig om tot een tweejarige master te komen? Dat is de vraag.

Ik hoop dat ieder van u, die met beide voeten in het leven staat, weet dat een student geld kost aan de ouders, aan de universiteit en aan de samenleving. Meestal is dat een goede investering. Dat is een positieve zaak. Studenten werken inderdaad niet, en leveren geen bijdrage, dat klopt. In de nota staat letterlijk: de maatschappelijke kost is een argument – EEN argument! – om bij de afweging rekening mee te houden. Dus nergens staat in de discussienota dat wij dat om financiële redenen niet willen doen. Als nu zou blijken uit het kader dat we maken, dat alles tweejarig moet worden, ja dan zal dat moeten gebeuren.

Bovendien, de financiële kostprijs, ik heb dat in juni ook al gezegd, komt er pas vanaf 2017, 2018, 2019. Er is dus geen sprake van acuut geldgebrek vandaag. Ook dat is niet aan de orde. Dat is een tweede reden waarom het niet klopt. Voor ons is het uitgangspunt: welke criteria en kader hebben we nodig? Hoe kunnen we afmeten of een opleiding al of niet verlengd moet worden? We moeten daarbij niet alleen naar het binnenland kijken, maar ook naar het buitenland. Het argument dat sommigen gebruiken alsof er overal in de Europese hogeronderwijsruimte plotseling een drie-plus-tweemodel is, klopt niet. Er bestaan heel veel verschillen. Lees het Bolognajaarverslag er maar op na. Het staat online. U zult merken dat er bijzonder veel verschil is.

Heel de studieduurverlenging en -verkorting zijn onderwijsmatig en beleidsmatig een heel belangrijke kwestie. U weet dat ik een paar weken geleden in Nicosia was waar een heel eerbiedwaardige Cyprioot de Nobelprijs Economie gewonnen heeft. Hij heeft ons – de ministers – toegeproken en een gesprek met ons gevoerd. Het ging onder meer over de studieduurverlenging in tijden van crisis, of men dat al dan niet moet doen, over de gevolgen op de arbeidsmarkt en of dat al dan niet wenselijk is. De meningen waren zeer tegengesteld. Het is geen evidente kwestie. Ik vind het beleidsmatig relevant om de vraag te stellen.

Alleen is het veel te kort door de bocht om te doen alsof deze nota een voorstel of een beslissing van ons is. Het is helemaal geen voorstel, het is een discussiepunt. Dat is de situatie.

In december zal de Vlaamse Regering dat beleidskader uittekenen. We zullen dan de beslissingen nemen. De maanden daarop kunnen de aanvragen worden ingediend. Dan weten de instellingen waar ze aan toe zijn.

Tot slot, we zijn dit aan het uitwerken samen met de instellingen. We doen dit samen.

Mevrouw Kathleen Deckx: Minister, uw antwoord stelt mij gerust. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

Ik hoor dat ik niet alleen ben. Gelukkig stelt het ook anderen gerust.

Ik vind het een spijtige zaak dat de kranten – of één krant toch – de discussienota eigenlijk op een verkeerde manier heeft gepresenteerd. Daardoor heeft ze ons op het verkeerde been gezet.

Het is goed dat er verder gewerkt wordt aan het kader. We hebben daar in de Commissie ad hoc Hoger Onderwijs over gediscussieerd. Voor zover ik mij herinner, waren de meeste partijen het er toen mee eens dat we vooral naar de kwaliteit van de opleiding moeten kijken, dat we niet zomaar moeten pleiten voor studieduurverlenging, want dat brengt inderdaad een grote meerkost mee voor de ouders en de samenleving, en een extra inspanning voor de studenten.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, om te beginnen: ik ga absoluut niet mee in de trend dat studieduurverlenging op zich goed is. Ik ben het met u eens dat u selectief en kritisch bent. Ik heb het zelf meegemaakt hoe een studieduurverlenging werd geregeld aan de universiteit. Universiteiten hebben ook hun belangen. U moet daar inderdaad selectief in zijn.

Maar de tekst die naar buiten kwam, gaat van u uit. Die wordt u ergens in de mond geschoven. Daar wordt u mee vereenzelvigd.

Daar staan dingen in die de rust in het onderwijslandschap verstoren. Ik heb het dan bijvoorbeeld over uw opmerking over de studieduurverkorting in de rechten. We hebben die discussie een aantal jaren geleden gevoerd in de rechten, maar nu duikt die opnieuw op. Mensen vragen zich af waar ze aan toe zijn.

In Europa is de studieduur van vijf jaar bijna algemeen: by far the most spread system.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, u zei daarnet dat we op schema zijn met dit dossier. Onze vragen vandaag komen dan ook juist op tijd. Volgens uw discussienota zult u vandaag terugkoppelen naar de werkgroep nadat u met de verschillende actoren hebt gesproken. U kunt dan ook rekening houden met de opmerkingen die hier worden gemaakt voor u terugkoppelt.

Mevrouw Deckx zegt dat de inhoud van wat in de krant staat niet overeenstemt met uw discussienota. Ik heb die nota gelezen. Het valt me op dat er helemaal geen focus blijkt te liggen op de kwaliteit van de opleidingen in het hoger onderwijs. Daar moet eens naar gekeken worden, want dat is onze grote bezorgdheid. Financiële redenen en het uitsluitend afstemmen op de arbeidsmarkt mogen niet de eerste reden zijn en dat blijkt wel uit de discussienota, tenzij wij allen in Vlaanderen, behalve dan de socialistische partij, niet meer kunnen lezen.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Ik ben het eens met de stelling van de heer Bouckaert die zegt dat hij zeker geen voorstander is van een algemene verlenging. Alles moet worden bekeken. Wij wijzen vooral naar het statuut van deze nota. Ik denk niet dat u ons kwalijk mag nemen dat wij vragen stellen als er een artikel in de krant verschijnt zoals gisteren het geval was. Daarin werden u heel drastische uitspraken in de mond gelegd. Ik kan me voorstellen hoe een en ander in zijn werk is gegaan.

Minister, u hebt niet geantwoord op mijn vraag over het ontbreken van het luik over de lerarenopleiding die toch wel belangrijk is in de hervorming van de masters.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, u hebt heel duidelijk aangegeven wat het statuut is van deze tekst. U zegt ook heel duidelijk dat u de discussie ten gronde wilt voeren. Wij vinden dat positief. CD&V is nooit vragende partij geweest om zomaar studieduurverlengingen door te voeren. Wij vragen om in de oefening de kwaliteit van het onderwijs voorop te stellen en noch in de richting van studieduurverlenging noch in de richting van studieduurverkorting de kwaliteit van ons onderwijs uit het oog te verliezen. Kies dus voor goed onderwijs en niet noodzakelijk voor het goedkoopste onderwijs.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Ongeacht het statuut van de nota van de minister – conceptnota of discussienota – zouden voorstellen om tweejarige masters niet uit te breiden of bestaande opleidingen opnieuw te verkorten, zo'n nota niet eens mogen halen. Vlaanderen is toch bij uitstek een kenniseconomie en zou met zulke maatregelen zijn concurrentiepositie ten opzichte van het buitenland alleen maar schade toebrengen. Dat is eenvoudigweg niet te verantwoorden, niet budgettair en al zeker niet met de argumenten die we hebben gelezen zoals dat een volwassene die niet werkt geen bijdrage betaalt aan de sociale zekerheid. In het absurde doorgetrokken kan men dan evengoed het hoger onderwijs afschaffen en iedereen verplichten om op 18-jarige leeftijd te gaan werken. Van zoveel onzin zou men inderdaad, zoals de vicerector van Leuven, moedeloos worden.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: We hebben het debat over de studieduurverlenging al meermaals gevoerd. Het is dan ook verstandig, minister, dat u wat toelichting hebt gegeven over het statuut van de nota en het kader van het krantenartikel dat gisteren is verschenen. Dat stelt de zaak scherper en duidelijker. Het is ook bijzonder verstandig dat u alle stakeholders betreft bij het opstellen van het beleidskader. De kwaliteit van de masteropleiding, 1 of 2 jaar, is absoluut prioritair.

De verslagen van de visitatiecommissie over al die opleidingen en de vergelijking met de opleidingen in het buitenland zijn zeker elementen die zeer relevant kunnen zijn voor het opmaken van dat kader en die u moet meenemen.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, ik ben het eens met vicerector Melis, de studentenraden, de collega's en ook zelfs met de krant De Morgen. Of het nu over een discussienota, een conceptnota of nog iets anders gaat, wij zijn geconfronteerd met een nota die zeer duidelijk sterk budgettair geïnspireerd is en waarin u toch wel probeert om vrij algemeen en overduidelijk tweejarige masters te ontmoedigen. Ik ben het ook eens met de kritiek van de studentenverenigingen dat zij veel te weinig gehoord zijn in dit dossier. Ik hoop dat dat nog wordt rechtgezet. Ik begrijp ook wel de wanhoop van de instellingen die al sinds 2008 bezig zijn met dat dossier, die allemaal dossiers hebben ingediend, die in één keer van tafel zijn geveegd.

Ik ben ervan overtuigd dat dit dossier mismeesterd is. Ik vrees, minister, dat ook dit dossier op het lijstje zal terechtkomen van dossiers die u met veel bravoure hebt aangekondigd maar die met een sisser aflopen, zoals de hervorming van het secundair onderwijs, het lerarenloopbaandebat en de leerzorg. Minister, misschien moet u een tweejarige legislatuurverlenging aanvragen om al uw aangekondigde dossiers tot een goed einde te brengen.

Minister Pascal Smet: Als ik dat hoor, heb ik zin om te zeggen: Ave Maria! De studenten zijn niet gehoord: Ave Maria! Hoe weet u dat? (*Opmerkingen van mevrouw Elisabeth Meuleman*)

Hoe weet u dat? Mevrouw Meuleman, de studenten zijn wel gehoord. U weet zelfs niet hoe de studenten in ons universitair landschap zijn verenigd. LOKO is de studentenvereniging van de Universiteit van Leuven. Er is een overkoepelende studentenvereniging, de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS). Die is de gesprekspartner van de overheid en is hierbij betrokken. Over dit artikel in de krant heb ik overigens mails gekregen van mensen van Veto en van de vicerector. Die kan ik niet voorlezen, omdat ik de toestemming niet heb gevraagd, maar ze zijn zeer duidelijk over wat ze vinden van dat artikel en de wijze waarop hun mening wordt weergegeven. Dat laat ik u straks lezen en dan zult u zien dat u wederom voorbarige opmerkingen maakt. De studenten zijn er wel bij betrokken. Ze komen dit overigens volgende week opnieuw bespreken.

Als wij een nota maken over studieduurverlenging – en ik heb vorige keer ook gezegd dat het niet spontaan is gebeurd, want de overheid doet dat samen met de instellingen –, is het toch logisch dat je dat grondig doet. Dit parlement heeft een decreet goedgekeurd dat niet enkel over studieduurverlenging spreekt, maar ook over studieduurverkorting. Het is toch logisch dat je dan kijkt naar studieduurverkorting.

Als u volledig citeert, mevrouw Van Steenberge, wat u niet hebt gedaan, merkt u dat er staat: “Het weze duidelijk dat het gebruik van de opleiding rechten geldt als provocatief voorbeeld om de discussie te kaderen en dus geen enkele waarde inhoudt over de huidige studieduur.” Het zal geen eenvoudige discussie zijn, maar de discussie moet worden aangegaan. Leest u nu ergens in deze zin dat wij dat willen verkorten? Nee. Alleen dat je de discussie moet

aangaan, om de argumenten te kennen, om beter te weten hoe je in de toekomst de criteria moet bepalen om al of niet tot tweejarige masters te komen.

In de discussienota, mevrouw Vanderpoorten, staat op de achtste lijn of zo letterlijk: “We spreken ons niet specifiek uit over de lerarenopleiding, daarvoor wachten we op het loopbaan debat dat momenteel loopt.” U weet dat we een evaluatie maken van de lerarenopleiding, die overigens nog maar vier jaar geleden is hervormd. Dat evalueren we in 2013. We krijgen de resultaten. Er loopt een nieuwe studie naar de redenen dat leerkrachten het onderwijs verlaten. Op dit moment wordt ook het groepscompetentieprofiel van leerkrachten opgemaakt door de Vlor en de SERV. Als we al die elementen hebben, nemen we dat op. Daarom komt dit aspect niet aan bod in de discussienota.

Nogmaals, mijnheer Van Dijk, ik vind het raar wat u daar allemaal – vergeef me het woord – ‘uitkraamt’. Het is toch logisch dat je een nota maakt op basis van argumenten en niet op basis van aanvoelen. Dat bent u misschien niet gewoon. Daar kan ik nog inkomen.

Ik zie dat u zich aangesproken voelt. (*Rumoer*)

En dat men dat doet op basis van argumenten voor of tegen. En dat men inderdaad zonder taboes moet durven te denken. Dan ontstaat creativiteit en kan men juiste en wijze beslissingen nemen.

Uiteraard, voorzitter, ben ik het met iedereen eens dat het uitgangspunt goed onderwijs moet zijn. En in die discussienota wordt heel veel over de kwaliteit van onderwijs gesproken. Ik wil dat wel even met u overlopen. Men heeft het over leerresultaten, studieomvang, stage en masterproef. Het element verhoogde studielast moet formeel, expliciet worden aangetoond. Er zijn verschillende profielen. We moeten zorgen voor benchmarking, begin kwalificaties bekijken, noem maar op. Kwalificaties en de internationale en nationale arbeidsmarkt, de internationale programma's, noem verder maar op.

En mijnheer Van Dijk, Nobelprijswinnaars zeggen tegen ministers dat over de beslissing, zeker in tijden van crisis, om al of niet naar een langere studieduur te gaan, goed moet worden nagedacht, dat goed moet worden nagedacht wanneer men mensen op de arbeidsmarkt plaatst, wat de verantwoordelijkheid is van door de overheid gefinancierd onderwijs, wat de verantwoordelijkheid is van de arbeidsmarkt. Men kan er niet omheen dat ook reeds vandaag, naast de opleidingen, op de arbeidsmarkt hetzij stages of bijkomende opleidingen bestaan. Het is toch logisch dat dat grondig wordt bekeken als men een grondig beleidskader uitwerkt, dat wat mij betreft langer dan twee jaar, nog vele jaren moet meegaan, en dat al die aspecten in ogenschouw worden genomen. De kwaliteit van het onderwijs is dus ons uitgangspunt.

En de financiering of de maatschappelijke kost is meer dan louter en alleen de financiële kost voor de overheid. Een studieduurverlenging – en sommigen gaan daar nogal makkelijk overheen – kost wel wat aan ouders. Beseft iedereen wel wat het voor een ouder kost om een jongere naar de universiteit te laten gaan? Beseft men dat wel? Dat kost dus wel wat. Als de overheid beslist om er een jaar bij te doen, moet ze wel goed nadenken of er gegronde kwaliteitsredenen zijn. En natuurlijk moet dat argument meespelen. Maar als we tot de conclusie zouden komen, als uit het beleidskader zou blijken dat omwille van de kwaliteit van ons onderwijs het nodig is tot masters van twee jaar te komen, dan ben ik ervan overtuigd dat deze Vlaamse Regering geen seconde zal twijfelen om die beslissing te nemen. En daarover gaat nu juist die nota: men moet die ‘als’ aantonen. We moeten daar criteria voor vinden. Dat aftoetskader moet worden opgesteld. Dat is juist de bedoeling.

En nogmaals, er is toch maar discussie mogelijk op basis van een tekst, op basis van argumenten. Anders verkoopt men cafépraat, voor sommigen brasseriepraat. Maar discussie is enkel mogelijk op basis van een tekst.

Voorzitter, laten we dat de komende weken verder doen. We zien de stakeholders opnieuw, dat is perfect geregeld, ook de studenten, mevrouw Meuleman. Informeert u zich volgende keer opnieuw. En dan zullen we samen tot een gedragen beslissing kunnen komen.

Mevrouw Kathleen Deckx: Minister, ik heb de discussienota pas deze morgen via De Morgen gezien. Ik heb ze dus maar oppervlakkig gelezen. Ik bespeur daarin vooral een verfijning van het decreet dat reeds is goedgekeurd. Ik hoop dat het schema gevolgd wordt, dat we binnenkort effectief over een kader beschikken, dat dan verder werk kan worden gemaakt van al dan niet studieduurverlenging.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, ik zou u toch willen aansporen om wat zorgvuldiger om te springen met wat bij u vertrekt en wat er met u wordt geassocieerd. In deze nota staan toch wel een aantal rare dingen. Ik denk dan aan het argument dat men niets opbrengt voor de sociale zekerheid als men studeert. Dat is een dwaas argument. Het is algemeen geweten dat bij een beter opgeleide werkende bevolking de productiviteit stijgt en dat de bijdragen voor de sociale zekerheid ook stijgen. Getuige daarvan het plan van Itinera voor Wallonië om het onderwijs daar op hetzelfde peil te brengen als in Vlaanderen, waardoor er ook daar een economische groei zou zijn.

Daarenboven pleit ik ook voor eerlijkheid in het beleid. Als er budgettair een probleem is, dan moet u dat zeggen en mag u dat niet wegstoppen achter allerlei andere argumenten. Dan moet er een eerlijke discussie plaatsgrijpen. Als studieduurverlenging echt nodig is en we kunnen die niet betalen, moeten we naar alternatieve financiering zoeken, zoals bij bedrijven of zoals – en u hoort mij afkomen – bij de studenten. Ik pleit voor eerlijkheid in het beleid.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, ik kan de heer Bouckaert alleen maar bijtreden. U vraagt verschillende keren naar argumenten. Wij komen hier discussiëren om u argumenten aan te reiken die u zou kunnen opnemen in de nota. Het zijn argumenten waarvan wij vinden dat ze ontbreken in de nota.

U sprak ook over de kost, en ja, er is meer dan de kost voor de overheid. U doet alsof wij niet goed weten waarover het gaat, maar hier staan allemaal ouders. Wij weten goed genoeg hoeveel het kost om kinderen op te leiden. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Ja, maar ik heb er vier, minister. Hoeveel hebt u er? *(Opmerkingen van minister Pascal Smet. Gelach. Applaus)*

Het zijn allemaal officiële, dat wil ik er ook bij zeggen. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet. Gelach)*

Daarover gaat het niet. Het gaat erom dat in uw discussienota – de heer Bouckaert heeft het al gezegd – rare dingen staan over de sociale zekerheid. Uw nota is niet evenwichtig. Mijn bedoeling was vooral, omdat u vandaag toch bijeenkomt met uw werkgroep, dat staat ook in de nota, om voor te stellen om de discussienota evenwichtiger op te stellen.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Minister, ik concludeer dat het een discussienota is en dat het dus nog alle kanten kan uitgaan. Dit debat wordt zeker vervolgd en over enkele maanden staan we hier dan weer met andere vragen.

Ik blijf toch nog even hameren op het onderwerp van de lerarenopleiding. Ik weet dat die nog niet zo lang geleden hervormd is en dat er een aantal evaluaties en dergelijke aan de gang zijn, maar het zou toch een gemiste kans zijn om nu de verlenging los te zien van de lerarenopleiding. We hebben dit debat ook gevoerd naar aanleiding van het arbeidsmarktrapport. Er blijken zich toch een aantal problemen aan te dienen. Ik zou u toch willen aanraden om dit toch op te nemen in de nota.

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, minister, ik concludeer dat wij het erover eens zijn dat we niet zomaar een studieduurverlenging toepassen, dat we indien een verkorting mogelijk is, we daarvoor gaan zodat we de ouders niet op kosten jagen indien dat niet bijdraagt aan de kwaliteit van het onderwijs, dat we sowieso de kwaliteit van het onderwijs

als prioriteit vooropstellen – dat vinden wij heel belangrijk – en dat we toch wel voor ogen houden dat als we straks onze masters afleveren, zij perfect inzetbaar zijn, binnen hun opleiding, op een arbeidsmarkt.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitspraak van de minister-president betreffende het BAM-tracé voor de Oosterweelverbinding in het kader van de Antwerpse coalitievorming

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, minister-president, collega's, u hebt in het begin van de week in het radioprogramma 'De Ochtend' van Radio 1 een uitspraak gedaan over het – nog maar eens – BAM-verhaal. U hebt daar iets gezegd en ik zal proberen om u zo letterlijk mogelijk te citeren, hoewel mij dat niet helemaal zal lukken.

U hebt laten optekenen dat wanneer er over een herziening van het BAM-tracé zou moeten worden gesproken, u daar niet op kunt ingaan omdat er ter zake al duidelijke afspraken zouden zijn gemaakt. U zit daarbij volledig op dezelfde golflengte als uw concullega De Wever, op dit ogenblik de formateur op 't Schoon Verdiep, die wat dat betreft natuurlijk meer vrijblijvende uitspraken in dezen kan doen dan u. De heer De Wever mag politieke spelletjes spelen in dit dossier en mag de argumenten die hij aanhaalt, gebruiken om de groenen los te rijden, maar u kunt in dezen dat soort uitspraken niet doen omdat er ter zake een MER-procedure loopt, omdat ter zake alle mogelijkheden opgelaten worden en we ten vroegste tegen het eind van dit jaar zullen weten welke van de oplossingen voor de ontwarring van de verkeersknoop in Antwerpen, de meest geschikte en de meest geëigende zal zijn.

U doet volgens mij met uw uitspraak van het begin van deze week een voorafname op het resultaat van de MER-studie. Hoe reageert u vandaag?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, u ziet hoe snel de kleine Jan toch een grote Jan kan worden. (*Gelach*)

De vraag van de heer Penris heeft betrekking op de plan-MER, de MER-procedure en het BAM-tracé. De MER-procedure loopt. Dat is juist. We zijn met acht opties begonnen. Nu zijn er nog vijf mogelijkheden. We kijken uit naar het resultaat. Ik zal de procedure volgen en de conclusies uit het MER respecteren.

Ik zou de redenering van de heer Penris overigens ook kunnen omdraaien. Indien ik nu al afstand zou nemen van het BAM-tracé, zou dat ook een voorafname op de MER-procedure inhouden. De Vlaamse Regering heeft hierover een consensus bereikt. Er is tijdens een vorige fase al een plan-MER opgesteld. Wat mij betreft, is de conclusie duidelijk. We moeten op de uitslag van de MER-procedure wachten. De Vlaamse Regering heeft met betrekking tot het BAM-tracé een duidelijke keuze gemaakt. Ik doe geen enkele voorafname in een of andere richting: ik blijf rechtlijnig bij wat de Vlaamse Regering met heel veel moeite heeft vastgelegd.

De heer Jan Penris: Minister-president, ik hoop dat ik u goed heb begrepen. U nuanceert nu wat u vorige maandag in 'De Ochtend' op Radio 1 hebt verklaard. U hebt vandaag gezegd dat u het resultaat van de MER-studie zult respecteren. Dat is uw standpunt. Hoewel u, samen met de heer De Wever en anderen, verdediger van het BAM-tracé blijft, zult u zich bij de

uitkomst van de MER-studie neerleggen. Dit is een nuance die u vandaag kunt aanbrengen en dit is wat ik vandaag van u wil horen.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, de tijd tikt verder. Toen het BAM-compromis in het Vlaams Parlement werd voorgesteld, heeft de minister-president verklaard dat dit voor twee jaar vertraging zou zorgen. Ik heb toen gezegd dat hij minstens op vier of vijf jaar mocht rekenen. Op 27 april zijn de aanvullende MER-opdrachten gegeven. De resultaten zullen er ten vroegste in het voorjaar van 2013 zijn. Op dat ogenblik zullen we haast vier jaar verder zijn.

Minister-president, mijn enige vraag heeft betrekking op de enige overgebleven reddingsboei, met name het antwoord van de Europese Commissie met betrekking tot de gunning aan de Noriant-groep. Hebt u in dit verband al een definitief antwoord ontvangen?

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, ik ben het niet altijd eens met Groen, maar in dit geval ben ik dat wel. De Vlaamse Regering is niet enkel vooringenomen. De heer Penris heeft op dat vlak een punt. De minister-president heeft het bewijs geleverd van zijn vooringenomenheid voor een tracé dat eigenlijk totaal tegen de logica van de 21e eeuw ingaat. Dit tracé brengt het verkeer en de uitstoot naar de stad. De andere reeds aangehaalde tracés brengen dit alles buiten de stad.

Erger is dat er een oplossing op korte termijn is. Die oplossing bestaat eruit de Liefkenshoektunnel tolvrij te maken. De minister-president wil dit niet omwille van financiële redenen. Hij wil de ESR-kwalificatie van de nv Liefkenshoektunnel niet verliezen. Zo kan hij heel de financiering van de BAM off-balance houden. Enkel om die reden verplicht hij alle mensen in en rond Antwerpen in de file te staan, hoewel er een oplossing op korte termijn is.

De heer Penris heeft helemaal gelijk. Er is een duidelijke vooringenomenheid ten aanzien van een tracé dat de minister-president willens nillens door de strot van de Antwerpenaren en van de Vlamingen wil duwen. Hij weet dat het een slecht tracé is.

Minister-president Kris Peeters: Ik ga ervan uit dat het niet de bedoeling is hier een debat over de Oosterweelverbinding te beginnen. Indien het Vlaams Parlement erop staat, kan dat voor mij natuurlijk wel. Dat debat kunnen we dan het best in de commissie voeren.

Mijnheer Sabbe, het BAM-tracé is het resultaat van uitgebreide studies, waar ook een plan-MER deel van uitmaakt. Indien u vindt dat we hiermee volledig naast de kwestie zitten, moet u die studies er nog maar eens bij nemen.

Mijnheer Van Mechelen, we hebben nog geen antwoord van de Europese Commissie gekregen. Daar liggen twee dossiers voor. Het gaat om de concessie en om de gunning. Ik hoop dat dit antwoord binnenkort zal komen. Ik betreur, samen met u, dat we al tijd hebben verloren. Het is natuurlijk niet evident de Europese Commissie voor deadlines te plaatsen. De Europese Commissie neemt haar tijd alvorens een beslissing te nemen over dit zeer belangrijke dossier.

Mijnheer Penris, als u die wilt vinden, ik breng geen nuance aan in wat ik nu zeg: de MER-procedure loopt. Het is heel belangrijk dat we daarvan de resultaten afwachten. De Vlaamse Regering heeft in het verleden het BAM-tracé beslist, ook na uitgebreide studies. De conclusies van de MER-procedure zullen we afwachten. Ik zal daar verder geen uitspraken over doen. De vraag om te heronderhandelen met Groen of andere partijen in Antwerpen is nu niet aan de orde.

De heer Jan Penris: Dat was ook mijn vraag niet. Wat er op dit moment op het Schoon Verdiep gebeurt, is niet het onderwerp van het debat in deze zaal. In deze zaal, minister-

president, moeten wij u beoordelen over een toch nogal krasse uitspraak die u hebt gedaan in het radio 1-programma De Ochtend. U hebt daar gezegd dat u vasthoudt aan uw alternatief. Dat kunt u niet, want als er een MER-studie komt die wordt opgeleverd en zegt dat andere alternatieven beter zijn, dan zult u moeten plooiën, of u dat nu graag hebt of niet. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de mogelijke bijdrage van Vlaanderen aan de federale begroting 2013 via de usurperende bevoegdheden en de pensioenbijdragen voor de ambtenaren

ACTUELE VRAAG van de heer Lode Vereeck tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de mogelijke bijdrage van Vlaanderen aan de federale begroting 2013 via de usurperende bevoegdheden en de pensioenbijdragen voor de ambtenaren

ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken in verband met het overleg rond de usurperende bevoegdheden

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, daar zijn ze weer. U hebt de term ‘usurperende bevoegdheden’ op 15 oktober 2008 in het Vlaams Parlement vanop dit spreekgestoelte gelanceerd, en misschien hebt u daar ook al spijt van.

We weten waarover het gaat: het zijn bevoegdheden die ons toekomen, maar die federaal nog altijd worden uitgeoefend en waar de federale overheid nog altijd geld in stopt. Bij elke federale begrotingsopmaak komt dat onderwerp opnieuw ter sprake omdat er daar voor de federale overheid natuurlijk een besparingsoperatie mogelijk is, wanneer ze die bevoegdheden niet meer uitoefenen en de middelen die daarmee gepaard gaan, niet overhevelen maar bij zich houden.

Maandag hebt u in datzelfde interview – wat een interview in De Ochtend al niet kan teweegbrengen – gezegd dat het niet kan dat de federale overheid, als ze die bevoegdheden niet meer uitoefent, zelfs niet de middelen overhevelt die gepaard gaan met lopende engagementen. Als u dat zegt, betekent dat dat u een indicatie hebt dat het federale niveau dat van plan is. Ik vraag meer duidelijkheid hoe u daaraan komt en hoe u de oplossing ziet.

Ik heb ook nog een vraag over de responsabiliseringsbijdrage voor de pensioenen van de ambtenaren. U hebt daarvoor 60 miljoen euro ingeschreven in uw begroting, maar u hebt tijdens het debat over de Septemberverslissing gezegd dat u nog moet discussiëren over de modaliteiten. In datzelfde interview zegt u dat sinds de zomer het overleg daarover stilligt. Waarop federaal minister van Pensioenen, de heer De Croo, zegt: “Wat? Die Peeters, die kletst maar wat uit zijn nek, want de voorbije maanden zijn er tal van formele en informele overlegmomenten geweest.”

Minister-president, waar haalt u de bedenking dat zelfs middelen voor lopende engagementen in het kader van de usurperende bevoegdheden niet zouden worden overgedragen? Zijn er nu overlegmomenten over de responsabiliseringsbijdrage geweest, ja of neen?

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: De usurperende bevoegdheden, dat is zoals kauwgom: af en toe blijft dat toch nog aan uw schoenen kleven en u geraakt er niet goed van af. Dat komt natuurlijk omdat u daar budgettair nog geen knopen over hebt doorgehakt. Dus blijft de oppositie, maar ook uw eigen strategische adviesraad, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), u daar altijd maar mee achtervolgen.

De usurperende bevoegdheden zijn bevoegdheden die ons al een tijdje toekomen, maar waar de federale overheid nog heel wat initiatieven in neemt en zich ook financieel voor engageert.

Die bevoegdheden moeten niet overkomen, want ze zijn al van ons. Laten we die engagementen misschien meteen contracten noemen, want het gaat bijvoorbeeld over ontwikkelingssamenwerking, het grootstedenbeleid en ruimtevaartonderzoek. Als de federale overheid zegt dat niet meer te zullen doen, dan is de vraag wie dat dan wel gaat doen. Ik heb u daarover nochtans een vraag gesteld. Begin vorige maand heb ik uw antwoord daarop gekregen. Daarin bent u eigenlijk heel duidelijk: “De Vlaamse overheid zal geen door de federale overheid reeds genomen vastleggingen overnemen.” Met andere woorden, u bent gewoon niet van plan om u te engageren voor wat federaal is beslist. Wat zult u dan wel doen? In hetzelfde antwoord zegt u ook dat u sinds 4 juli niet meer bent bijeengekomen en dat u dus niet weet wat de federale overheid nog zal doen, of ze de contracten voortzet, of ze het geld meeneemt. Minister De Croo ontkent dat. Wie spreekt de waarheid: u of minister De Croo?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, het is inderdaad zo dat, telkens de federale overheid problemen heeft met haar begroting, ze al gauw de hand ophoudt naar de deelstaten en die usurperende bevoegdheden en die pensioenbijdragen aan bod komen. De Vlaamse Regering heeft altijd een zeer duidelijk standpunt gehad over de beide dossiers. We zijn bereid om die pensioenbijdragen over te nemen. Er staat al 60 miljoen euro ingeschreven in de begroting voor 2013. De twee voorwaarden voor de usurperende bevoegdheden zijn dat die eerst en vooral niet mogen behoren tot de zesde staats hervorming en dat u zich ten tweede de vrijheid voorbehoudt om de door de federale overheid aangegane engagementen al dan niet voort te zetten.

Dit is al meermaals aan bod gekomen. Het is van 27 juni geleden dat we het daar nog over hebben gehad in de plenaire vergadering. Toen ging het over de fiches die waren opgemaakt over de usurperende bevoegdheden. U hebt toen gezegd dat u die naast u neerlegde, maar aan de andere kant werden die meteen ook ondergebracht bij die werkgroepen. Hoe staat het nu met die werkgroepen? Zijn die al bijeengekomen en is er al enig resultaat?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, we zijn terug bij de usurperende fantoombevoegdheden. Ik zal proberen heel duidelijk te antwoorden, zoals steeds natuurlijk. Wat de responsabilisering met betrekking tot de pensioenbijdragen betreft, hebben we in de begroting voorzien in een bedrag van afgerond 60 miljoen euro. We zijn dus bereid om meer te betalen voor de pensioenen van de eigen ambtenaren. In sommige berichten en tweets werd ervan uitgegaan dat we dat zouden weigeren. We hebben altijd gezegd dat we dan tegelijk meer zeggenschap willen hebben over aspecten van het statuut van de ambtenaren, ook teneinde deze kost onder controle te houden. We voorzien dus in 60 miljoen euro en we zijn bereid om ter zake een deal te maken, maar duidelijk met meer zeggenschap. De federale minister van Pensioenen heeft zich op dat moment akkoord verklaard om daar verder over te overleggen. Dat overleg is stilgevallen op 4 juli 2012, na de bijeenkomst van het Overlegcomité, waar was afgesproken dat de ter zake bevoegde ministers daar verder over zouden discussiëren.

Ik heb geen behoefte aan tweets en dergelijke. Dat is informeel. Ook heb ik minister Bourgeois gevraagd wat er daadwerkelijk is gebeurd. Hij heeft me laten weten dat er, op twee

telefoongesprekken en wat e-mailverkeer na, hierover geen overleg is geweest. Wel is er op het einde via e-mail een rekenblad met een aantal voorstellen doorgestuurd. Als er andere data zijn, dan moeten die ook maar naar boven komen, maar volgens mijn informatie en die van minister Bourgeois was er sprake van twee telefoongesprekken, wat e-mailverkeer en een rekenblad dat werd doorgemailed.

Dan is er nog een andere fase: deze week is het debat over die voorwaarde van een aantal aspecten qua zeggenschap eigenlijk volledig vastgelopen. De conclusie luidt: we voorzien in een bedrag, en Vlaanderen is bereid om ter zake te landen, maar onder voorwaarden, en daarover is jammer genoeg niet echt zwaar vergaderd, om me voorzichtig uit te drukken, op die twee telefoongesprekken na.

Ook over die usurperende bevoegdheden is er een werkvergadering geweest, op 7 mei 2012. Nadien is dat eigenlijk ook een stille dood gestorven.

In het kader van een vergadering over Ford heeft de premier, bij de varia, gemeld dat hij nog altijd verder over de usurperende bevoegdheden wil spreken. Wij hebben gezegd dat onze begroting van 2013 al in het Vlaams Parlement was ingediend en dat dit allesbehalve evident is.

Ik herhaal wat de heer Vereeck daarnet juist heeft geciteerd: de usurperende bevoegdheden zijn bevoegdheden die per definitie bij ons zitten. Het federale niveau heeft daar in het verleden geld voor uitgetrokken. Als de federale overheid zegt dat het onze bevoegdheden zijn, en ze schrapt de uitgaven die daartegenover staan, dan is bij dezen het debat op het federale niveau gesloten. In het veel beluisterde radio-interview heb ik het volgende gezegd. Als het federale niveau Wetenschapsbeleid, Ontwikkelingssamenwerking en Grootstedenbeleid, waarvoor het voor verschillende jaren engagementen had genomen en waarvoor het in budgetten had voorzien, aan ons teruggeeft maar tegelijkertijd vraagt dat we zijn engagementen ter zake overnemen, dan zeg ik: dat is een ander paar mouwen. Zeker inzake Ontwikkelingssamenwerking zijn de Vlaamse beleidsopties anders dan de federale. Dat ik bijvoorbeeld de engagementen ten opzichte van Congo zou overnemen en 130 tot 150 miljoen euro zou zoeken om die verplichtingen onverkort na te komen, dat is natuurlijk niet evident en, wat mij betreft, zelfs niet aan de orde.

De premier heeft het thema dus aangekaart bij de varia van een vergadering over Ford Genk. Daar is gezegd wat ik u nu heb toegelicht. Ik ga ervan uit dat men nu zeer goed weet dat in onze begroting 2013, die hier de volgende dagen zal worden besproken, geen rekening is gehouden met de usurperende bevoegdheden.

Nu zou u kunnen zeggen: wie heeft er dan nog gelijk? Ik heb nog een laatste argument om u te overtuigen, mocht dat nog niet het geval zijn. De Waalse minister van Begroting, André Antoine, heeft identiek hetzelfde gezegd. Mocht ik mij vergissen, en op federaal niveau bepaalde vergaderingen of vragen om vergaderingen gemist hebben – wat af en toe zou kunnen –, dan ben ik niet de enige minister die iets gemist heeft. Onze Waalse collega heeft aan Belga bevestigd dat we daarover sinds de zomer niets meer hebben gehoord.

Ik wil als afsluiting nog dit meegeven, in het kader van het hele debat over de bijdragen. Stel u voor dat alle deelregeringen in dit land in 2011 een begroting in evenwicht zouden hebben ingediend zoals wij in Vlaanderen, dan zou dat een positief effect gehad hebben van 1.291,8 miljoen euro of meer dan 0,3 procent van het bruto binnenlands product (bbp). Als alle deelstaten van dit land voor 2011 en 2012 een begroting in evenwicht zouden bereikt hebben, dat hadden we een positief saldo van 1,2 miljard euro voor het geheel van de begroting op Belgisch niveau.

De heer Joris Van Hauthem: U zegt op de zeer subtiële en wat humoristische manier die u eigen is dat de heer De Croo eigenlijk een kluns is. (*Gelach bij het Vlaams Belang*)

Bovendien zegt u dat er eigenlijk nog niets is uitgeklaard. Maar ik vraag me af of u het zelf allemaal wel weet, minister-president. U hebt het idee van usurperende bevoegdheden in 2008 gelanceerd. U hebt gezegd: vooraleer de federale overheid opnieuw bij ons komt aankloppen, zou ze beter die uitgaven niet meer doen die ze eigenlijk niet meer moet doen. Dat impliceert dat men daar een punt achter de uitgaven zet en niet de middelen die ermee gepaard gaan, mee overdraagt want dan is het geen besparing op federaal niveau. Nu gaat het alleen nog over lopende engagementen. Mag ik daar dan uit concluderen dat het standpunt van de Vlaamse Regering is dat de federale overheid ofwel de middelen van de engagementen die lopen, bijvoorbeeld inzake Ontwikkelingssamenwerking, overdraagt ofwel die zelf betaalt tot het contract afloopt, maar dat ze al de rest van de usurperende bevoegdheden rustig mag laten vallen zonder overdracht van middelen? Is dat uw standpunt? Als dat zo is, zou ik graag eens weten over welke bedragen het nu gaat. Uw partij sprak over een bedrag van 2,2 miljard, de N-VA sprak over 1,1 miljard, ik hoor bedragen van 600 of 400 miljoen. Over hoeveel geld gaat het concreet?

De heer Lode Vereeck: Minister-president, ik heb begrepen dat de minister van Pensioenen de stekker er niet uit heeft getrokken. De stekker heeft er blijkbaar zelfs niet in gezeten. Uw eigen strategische adviesraad, de SERV, zegt dat u de stekker in dat debat moet steken. De SERV zegt: “Wij verwachten van de Vlaamse Regering een proactieve houding.” Volgens hen zou u dus moeten bellen. U moet aandringen om dat debat te voeren.

Ik wil nog eens naar die zes fiches vragen. Wat komt over, wat niet?

U weet dat er een budgettair ‘accidentje’ zit aan te komen. U spreekt over 150 miljoen euro. U wijst erop dat wij een budget in evenwicht hebben, maar dat vind ik eigenlijk naast de kwestie. Ook al is er onzekerheid over het bedrag dat op u afkomt, als er een ongeval op u afkomt, waarom legt u dan geen provisie aan? Iets betalen, zullen we sowieso doen. Tenzij we, zoals daarnet gesuggereerd, alle overgedragen contracten gaan schrappen en niet meer aan ruimtevaart gaan doen, niet meer het grotestedenbeleid gaan voeren zoals het door de Federale Regering is uitgetekend. Waarom legt u geen provisie aan? Waarom neemt u geen proactieve houding aan?

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, ik dank u voor uw zeer duidelijke antwoord. U wijst er terecht op dat indien alle overheden in dit land een begroting in evenwicht hebben, we al een hele stap verder zouden staan.

Ik heb ook begrepen dat we absoluut vasthouden aan onze voorwaarden die u altijd gesteld hebt ten aanzien van de pensioenbijdrage en de usurperende bevoegdheden.

Wat mij absoluut een doorn in het oog is, is het onbegrip voor de inertie bij de Federale Regering. Ik begrijp uit uw antwoord dat we nog geen stap verder staan dan pakweg een jaar geleden. Men blijft rond de pot draaien. We weten nog steeds niet waarover het gaat. Maar ondertussen vraagt men wel een bijdrage. Men heeft dat geld dus nodig, maar men wil ons niet eens zeggen waar het precies over gaat. We staan dus nog steeds nergens.

Ik heb in elk geval begrepen dat u vasthoudt aan de voorwaarden die u gesteld hebt. Daar houden we u aan. Verder zullen we zien wat de uitkomst is van de federale begrotingsonderhandelingen.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, uw goede vriend Yves Leterme heeft ooit de term ‘samenwerkingsfederalisme’ gelanceerd. Als het over de usurperende bevoegdheden gaat, is het duidelijk dat we daar verder van af zijn dan ooit. De heer Vereeck heeft gelijk: u moet een proactieve houding aannemen, niet alleen wat betreft de budgetten, maar ook inzake het zoeken naar een oplossing.

Wat ik nu zie bij de Federale Regering, maar ook bij u, is dat men zegt wat men niet gaat doen, maar dat men niet zegt hoe men de zaken zou kunnen oplossen. Men zegt wat de

voorwaarden zijn, maar niet wat de instrumenten zijn om tot een oplossing te komen. Men zegt wat het probleem is, maar niet wat de oplossing is.

Dit is geen samenwerkingsfederalisme. Het is zelfs geen vechtfederalisme. Dit is blokkeringsfederalisme.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Dit is inderdaad geen samenwerkingsfederalisme. Die conclusie is alleszins juist.

Ik wil me aansluiten bij wat de heer Vereeck zegt. Het zijn onze bevoegdheden, anders zouden ze niet usurperend zijn. Wat de federale overheid er nu ook over zegt of doet, één feit is zeker: ze zijn aflopend en komen hoe dan ook in ons bakje terecht. En dus is het verstandig om ons daar nu al – maar ook al vorig jaar – op te voorzien, door middel van provisionering, door middel van een proactief beleid. Wij blijven op diezelfde nagel kloppen.

Voor zover mij bekend, is het niet altijd nodig om fysiek samen te zitten om te vergaderen. U zegt dat u er nooit iets van gehoord hebt, maar mails en telefoongesprekken zijn varianten op communiceren. En communiceren betekent onderhandelen.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, bij ‘usurperende bevoegdheden’ gaan wij ervan uit dat het gaat over bevoegdheden die ons toebehoren. De federale overheid heeft daar geld voor uitgetrokken, dat ontstaan is in de loop van de geschiedenis. Het federale niveau is bepaalde engagementen aangegaan ten aanzien van bepaalde organisaties, universiteiten enzovoort. Die engagementen passen in een federaal beleid, dat met recht en reden vorm is gegeven.

Als men daar op federaal niveau mee stopt en beslist om geen eurocent uit te geven, is er in de gedachtegang misschien iets dat jullie te snel overslaan. Waarom zouden wij dat in Vlaanderen onverkort doortrekken? Ik denk bijvoorbeeld aan ontwikkelingssamenwerking. Als het op federaal niveau stopt, gaan wij bekijken wat we zullen doen ten aanzien van bepaalde initiatieven.

Voor ontwikkelingssamenwerking focussen we op drie landen. Als wij ook in andere landen engagementen moeten aangaan, is de situatie anders. Ook het wetenschapsbeleid is zo iets. Het is niet zo evident om in extra middelen te voorzien als het daar stopt. Wij zullen dan bekijken in welke mate dit een impact heeft op het beleid dat wij nu voeren en of die impact ook een meeruitgave betekent, ervan uitgaande dat het duidelijk is over welk pakket usurperende bevoegdheden het zou gaan.

Mijnheer Watteuw en mijnheer van Rouveroij, ik begrijp de oppositie. Samenwerkingsfederalisme enzovoort, dat zijn mooie dingen. Maar u kunt niet zeggen dat wij niets doen, als wij in 60 miljoen euro voorzien voor de responsabiliseringsbijdrage voor pensioenen en als wij bereid zijn om daarover te spreken en als wij bereid zijn om verder te spreken over de usurperende bevoegdheden. U kunt ook, met alle respect, niet zeggen dat wij daarover niet de nodige vergaderingen beleggen. Wij zouden daar zeer graag naartoe zijn gegaan. Mijnheer van Rouveroij, als u zegt dat ze zo'n belangrijk dossier met twee telefoons en wat mailverkeer kunnen oplossen, dan zijn ze daar heel goed bezig.

Wij stellen ons constructief op om die twee dossiers te laten landen. Dit veronderstelt dat het federale niveau duidelijke taal spreekt. Mijnheer Vereeck, u citeert de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en zegt dat ik offensiever moet zijn. Wij erkennen dit probleem. Wij willen er verder over spreken. Maar wel onder bepaalde voorwaarden, want als men morgen op het federale niveau de responsabiliseringsbijdrage en de usurperende bevoegdheden stopzet, zullen wij bekijken hoe wij daar op het Vlaamse niveau op zullen reageren, om een invulling te geven aan een aantal zaken die voor ons belangrijk zijn.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u hebt voor de responsabiliseringsbijdrage 60 miljoen euro ingeschreven. De pensioenen kosten meer dan 3 miljard euro. Als we dat allemaal zouden moeten betalen, zou onze begroting niet in evenwicht zijn.

Wat mij stoort, is dat we nu nog altijd niet weten over welk pakket usurperende bevoegdheden het gaat, met of zonder engagementen. U weet het niet, en u wilt het blijkbaar niet weten. U bent toch minister-president voor iets? Het is altijd hetzelfde liedje: u staat erbij en u kijkt ernaar. Dat kan eigenlijk niet. U zou eens met uw vuist op tafel moeten slaan en uw collega's en eigen partijgenoten in de Federale Regering aanmanen om te zeggen hoe het nu zit. Hoe dan ook zullen er budgettaire implicaties voor ons zijn.

Die passieve houding – zo van, we sturen een paar mails en er zijn een paar telefoons geweest en voor de rest horen we niets meer, ik sta erbij en ik kijk ernaar – is een houding die voor ons niet meer kan.

De heer Lode Vereeck: Collega's, als er een mail is, houd ik mij graag beschikbaar om hem te bespreken. Eén adres, zou ik zeggen.

Minister-president, er klopt iets niet in uw redenering. De Hoge Raad van Financiën heeft duidelijk gezegd dat in het kader van de voorstellen voor het Stabilisatiepact die usurperende bevoegdheden in 2013 overkomen. Daarvan kunnen wij nu uitgaan. U vraagt ons vervolgens of wij die per se allemaal moeten overnemen als het federale niveau daarmee stopt. Daar is ons antwoord absoluut: “Neen, waarom zouden wij dat moeten doen?” Maar laat ons inderdaad die discussie eens aanvatten. Wanneer we het hebben over onderzoek en ontwikkeling (O&O) en wetenschapsbeleid: wat nemen wij over? Nemen wij de interuniversitaire attractiepolen over? Nemen wij het ruimtevaartonderzoek over? Nemen wij ontwikkelingssamenwerking over, zoals het is ontwikkeld op het federale niveau? Laat ons nu die discussie starten. Mijn oproep om een proactief beleid te voeren, is er een van uw eigen strategische adviesraad, waarvan ik de adviezen altijd zeer ter harte neem. (*Applaus bij LDD*)

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, dank u voor uw bijkomende antwoord. Maar ik heb zeer weinig begrip voor die opstelling. De Federale Regering vraagt dat wij op de een of andere manier budgettair zouden bijdragen aan hun probleem. Wij houden ons beschikbaar om dat effectief te doen. Wij willen daarover onderhandelen. Wij steken de hand uit en willen daarop ingaan.

Maar we krijgen ‘non’ op het rekest van de federale overheid. We weten nog steeds niet waar het precies over gaat, mijnheer van Rouveroi. Wat wil je dan dat we doen? Dat we een enveloppe met geld in de brievenbus gaan steken? Mijnheer Watteeuw, daar geef ik u wel gelijk in: het gaat hier niet over samenwerkingsfederalisme maar de federale overheid belijdt hier een factuurfederalisme waarbij de facturen gewoon aan de overkant worden afgegeven en niets meer dan dat. Daar moeten we vanaf. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het banenverlies bij Philips Turnhout

ACTUELE VRAAG van mevrouw Griet Smaers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de toekomst van de Philips-site in Turnhout en mogelijke nieuwe tewerkstelling

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, minister-president, collega's, het gaat niet goed met onze economie. Alle persberichten staan er vol van. Iedere maand wordt het record inzake faillissementen doorbroken. Er zijn alsmaar minder starters en heel wat bedrijven sluiten hun deuren. Zeker de automobielsector is daar een voorbeeld van: denk aan Opel, denk aan Ford Genk en aan het cascade-effect dat dit met zich meebrengt.

Maandag lezen we in de kranten: 'Philips Turnhout is een kaars die langzaam uitdooft', 'Philips Turnhout dooft het licht'. Wat vooral markant is, is dat Philips Turnhout een hoogtechnologisch bedrijf is dat altijd heel sterk heeft ingezet op innovatie, op onderzoek en ontwikkeling. Het heeft er de voorbije acht jaar ruim 10 miljoen euro subsidies voor gekregen van zowel het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) als het Agentschap Ondernemen. Het is nu zo'n bedrijf – en geen bedrijf uit de automobielsector –, een hoogtechnologisch bedrijf, dat altijd inzet op innovatie, onderzoek en ontwikkeling, dat nu drastisch gaat herstructureren. Het reduceert zijn onderzoekscel van 150 personen tot 30 à 35 personen. Dat is een zeer drastische afbouw van de onderzoeks- en ontwikkelingsafdeling.

Minister-president, hoe gaat u hier proactief mee om? Vreest u niet dat bij de zoveelste herstructurering van Philips Turnhout een Fordscenario dreigt? Wat met al de subsidies die zijn uitgekeerd en de voorwaarden die daaraan gekoppeld zijn?

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Voorzitter, minister-president, collega's, mijn vraag gaat eveneens over de Philipssite en over het slechte nieuws dat we maandag vernamen. Het gaat over een verlies van 354 banen van mensen die er volgend jaar niet meer aan de slag kunnen. Ik wil ook persoonlijk en namens onze fractie steun betuigen aan de werknemers die hun baan zullen verliezen. Uiteraard wil ik aandacht vragen voor herscholing en begeleiding van de werknemers naar nieuwe vacatures en nieuwe jobs. In de Kempense regio zijn er nog heel wat vacatures. De VDAB heeft laten weten dat er nog 2500 zijn. Ik ben ervan overtuigd dat mits begeleiding, toeleiding en ondersteuning, die werknemers opnieuw een job zullen kunnen vinden in de regio.

Ik wil er vandaag speciaal uw aandacht op vestigen dat er sinds twee jaar een zeer lovenswaardig project is gestart op de industriële site van Philips Turnhout. Er is een samenwerkingsproject ontstaan tussen Philips, de hogeschool Thomas More Kempen en de Strategische Projectenorganisatie Kempen (SPK). Sinds vorig jaar is er een nieuw bedrijf op die site: een Open Manufacturing Campus (OMC). Men streeft er twee doelen na: eerst en vooral een nieuwe en toekomstgerichte invulling geven aan de fabriekshallen die leegstaan ten gevolge van herstructureringen, en ten tweede, nieuwe, innovatieve productieconcepten ontwikkelen om in de toekomst nieuwe productiebedrijvigheid te krijgen. Het is een heel lovenswaardig initiatief. Vlaanderen heeft dat initiatief vorig jaar ook gesteund.

Minister-president, ik zou willen vragen om in de toekomst die steun te blijven geven aan dat initiatief. Het kan er de toekomst zijn, samen met een toekomst voor het bedrijf Philips, om aan open innovatie en nieuwe bedrijvigheid te werken. Als zou blijken dat na deze herstructurering opnieuw een fabriekshal leeg komt te staan, kan die dan opgenomen worden in het project en kan de Vlaamse overheid dan nieuwe middelen geven ter ondersteuning van het project?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, er zijn verschillende vragen gesteld. Ik wens in de eerste plaats de ontslagen werknemers veel sterkte en moed toe. Het gaat niet alleen over de werknemers van Ford Genk maar spijtig genoeg ook over andere, nu over de werknemers van Philips Turnhout.

Mevrouw Peeters, in 2008 werd aan Philips Lighting een ad-hocopleidingssteun toegekend voor 998.547 euro. Bij de eindcontrole is vastgesteld dat ze voor 5,2 miljoen opleidingen

hebben verricht. Het bedrijf heeft voldaan aan alle gestelde verplichtingen om de werknemers op te leiden. Dat is al nagegaan.

We worden nu regelmatig geconfronteerd met de vraag om steun terug te vorderen. Ik heb gevraagd om te onderzoeken of er juridisch een onderscheid kan worden gemaakt tussen bedrijven die volledig sluiten zoals Ford Genk en bedrijven die afslanken zoals Philips Turnhout en die nog werkgelegenheid bieden en kunnen creëren. Juridisch is dat allemaal niet zo evident. Ik heb aan het agentschap gevraagd of we hier een andere houding moeten aannemen inzake het terugvorderen van steun, ervan uitgaande dat er ook juridische elementen zijn om dat te doen. In dit geval heeft men een opleiding georganiseerd, dat is allemaal correct verlopen. Er is geen reden om de steun terug te vorderen.

Mevrouw Smaers, we hebben op de Philipssite al de Open Manufacturing Campus opgericht. Dat is een heel nieuw project dat past in het openproductieconcept en in het kader van de Fabriek van de Toekomst. Ik denk dat we dat initiatief, dat breed gedragen wordt in de regio, verder moeten ondersteunen. We moeten uitzoeken of we kunnen versnellen. We onderzoeken dat engagement. Als er ruimte vrijkomt, moeten we dat mogelijk maken en realiseren.

Nog een laatste element. Ik hoop dat we een halt kunnen toeroepen aan de reeks van sluitingen en afvloeiingen. Maar zeker in de industrie en de maakindustrie worden we geconfronteerd met een overcapaciteit op de markt, op Europees en zelfs op wereldniveau. Een tweede fenomeen is de onderbenutting van onze bedrijven of bedrijven die hier gevestigd zijn. Ik verwijs naar Ford Genk. Daar heeft men vastgesteld dat de fabriek voor minder dan 50 procent werd gebruikt. Men heeft beslist om de fabriek te sluiten en de productie over te brengen naar een andere slankere vestiging. Zo lost men twee problemen in één keer op: de onderbenutting door sluiting en de overcapaciteit door afslanking en delokalisering.

Ik hoop dat we hier met ons Nieuw Industrieel Beleid en andere initiatieven een antwoord op kunnen geven. Ik hoop dat we naar transformatie kunnen gaan. U begrijpt, ik kan moeilijk op Europees niveau de overcapaciteit van auto's oplossen en ik kan moeilijk de onderbenutting oplossen. We moeten initiatieven nemen inzake transformatie zoals reeds gebeurd is op de Philipssite met de Open Manufacturing Campus.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister-president, ik hoor u graag praten over het OMC, dat ook nog eens 500.000 euro heeft gekregen in het kader van het Nieuw Industrieel Beleid. Opnieuw, Philips Turnhout was daar de trekker van. Als Philips Turnhout nu zo drastisch gaat snoeien in zijn onderzoek en ontwikkeling, wat gaat dan nog zijn bijdrage zijn aan de Fabriek van de Toekomst?

U hebt het telkens over de automobielsector en de maakindustrie waar het moeilijk gaat en waar er nood is aan transformatie. Uit het monitoringverslag van het Nieuw Industrieel Beleid blijkt dat er voor de transformatie van de maakindustrie pas actieplannen worden verwacht in 2014. Precies dat actiepunt loopt vertraging op.

Willen we dat het iets beter gaat, dan moeten we veel proactiever te werk gaan en gaan voor een economisch beleid en voor een slagkrachtigere overheid waar u het ook altijd over hebt. We mogen niet bij de pakken blijven zitten en op het huidige elan voortgaan.

Mevrouw Griet Smaers: Minister-president, ik dank u voor de blijvende ondersteuning van de mogelijkheden om een toekomstige invulling van die site verder te bekijken. Het is een voorbeeldproject dat ook in de rest van Vlaanderen op dergelijke sites kan worden uitgerold en getest. Ik ben ervan overtuigd dat er samen met de huidige tewerkstelling op de Philipssite en met de aanwezige knowhow een toekomst kan zijn voor een industriële productiesite met een opencampusconcept.

In tegenstelling tot wat mevrouw Peeters net heeft gezegd, wil ik bevestigen dat het om een onafhankelijk samenwerkingsverband gaat. Er is vorig jaar een vzw opgericht voor dat OMC-

verhaal. Het hangt dus niet alleen af van Philips. Philips is wel een strategische partner maar het betreft hier wel een onafhankelijk samenwerkingsverband. Ze hebben nu al gezegd dat ze nog meer inspanningen zullen leveren om dat in de toekomst te kunnen uitwerken.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Het is niet het moment voor een welles-nietesspelletje. Ik wil me hier heel constructief opstellen. Intussen is het wel vijf voor twaalf of zelfs twaalf uur. We zitten hier met een probleem. Er bestaat een grot ongerustheid. We zitten immers in een neerwaartse spiraal wat de tewerkstelling betreft. Het zou jammer zijn indien Vlaanderen zou terechtkomen in een Spaans scenario.

Minister-president, u zegt dat u met een aantal zaken bezig bent. Ik herhaal dat het niet het moment is voor een welles-nietesspelletjes over de inhoud daarvan. Ik denk echter dat we op heel korte termijn nood hebben aan duidelijke signalen voor investeerders en ondernemers. We moeten hun duidelijk maken wat we op korte termijn kunnen realiseren. Zou het niet goed zijn om binnen de schoot van dit parlement en met de parlementsleden die nauw betrokken zijn bij het ondernemerschap, de koppen bij elkaar te steken, over de partijgrenzen heen? We zouden een tienpuntenprogramma kunnen opstellen dat op korte termijn gerealiseerd zou kunnen worden en waarmee we een signaal kunnen geven. Het is schandalig dat de federale overheid haar werk niet doet. De Vlaamse Regering kan echter met u aan het hoofd en met een gremium van parlementsleden nagaan wat we kunnen doen.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Wat er is gebeurd, is heel verontrustend. Ik stel vast dat wij daar eigenlijk geen goed antwoord op kunnen formuleren. Het industrieel beleid zoals dat nu wordt ontwikkeld, is veel te onduidelijk en te vaag. Het is mooi om te spreken over de fabriek van de toekomst maar eigenlijk weet niemand wat u daarmee bedoelt. Het lijkt me een goed voorstel van de heer Sabbe om daar intenser over te debatteren. We moeten de koppen bij elkaar steken, over de partijgrenzen heen, en ervoor zorgen dat we een antwoord kunnen bieden op die verontrustende trend en de maakindustrie in Vlaanderen kunnen behouden.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister-president, tijdens het debat van twee weken geleden over Ford Genk werd het verhaal over het nieuw industrieel beleid al in vraag gesteld. Het is er de voorbije twee weken zeker niet beter op geworden wat de geloofwaardigheid daarvan betreft. We zullen daar morgen in de commissie naar aanleiding van een interpellatie dieper op in kunnen gaan.

Gisteren blokletterde een Vlaamse krant ‘Zwarte maandag voor werkgelegenheid’ over de dag voordien en ook ‘Oktober zwartste oktobermaand ooit’. Vooral industriële bedrijven worden daarvan het slachtoffer, terwijl de bedoeling van het Vlaams industrieel beleid is om de productiebedrijven zoveel mogelijk in Vlaanderen te houden.

Specifiek wat Philips in Turnhout betreft, hebben de vraagstellers ook al verwezen naar de OMC. Een aantal werknemers van Philips en de vakbonden beweerden in de kranten dat het gaat over schone schijn. Zij stellen het nut daarvan in vraag. Hoe reageert u op die kritiek? En wat is er intussen al gebeurd met die 500.000 euro subsidie die Vlaanderen aan de OMC heeft gegeven?

De voorzitter: Collega's, u kunt één bijkomende vraag stellen. Het is geen uitgebreid debat.

De heer Bart Van Malderen: Het is inderdaad een zeer trieste reeks van bedrijven aan het worden, vaak multinationale ondernemingen, die een deel van hun productie delokaliseren, die mensen ontslaan, of die zelfs gewoon sluiten. Een andere constante is, minister-president, dat die bedrijven voordien een beroep hebben gedaan op een of andere vorm van overheidssteun en heel vaak het grootst mogelijke pakket, de strategische opleidings- en investeringssteun. U hebt daarnet gezegd dat u juristen laat onderzoeken hoe men een

onderscheid kan maken tussen bedrijven die sluiten en bedrijven die herstructureren, maar wel een stuk tewerkstelling verankeren. Betekent dat dat we het instrument van de strategische opleidings- en investeringssteun als geheel tegen het licht houden? Als we dat doen, pleit ik er absoluut voor om de aandacht voor duurzame tewerkstelling daarin mee te nemen.

Het op termijn verankeren van innovatie baart me bijzonder zorgen. Philips heeft heel lang te boek gestaan als een voorbeeldfabriek van hoe ontwikkeling werd gedaan, die vervolgens in productie werd gebracht, waarna die productie vaak automatisch verhuisde. Ik stel vast dat dat vandaag wordt gehypothekeerd. Die cirkel moeten we absoluut doorbreken.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Sabbe, ik dank u voor uw constructieve opstelling. Een tijd geleden hebt u nog gevraagd naar de vijftig quick wins. Deze week hebben we er van een bepaalde organisatie nog gekregen. Ik hoop dat we binnenkort de vijftig quick wins kunnen beantwoorden. We zijn er volop mee bezig. Ook dat initiatief dat we hebben gelanceerd, moet een duidelijk antwoord krijgen en ik hoop dat ook vrij snel te kunnen afronden.

Mijnheer Watteeuw en mijnheer Janssens, u verwijst naar het Nieuw Industrieel Beleid. Met alle respect, we hebben dat in de commissie besproken: als u zegt dat het niet concreet is of niet de nodige dynamiek kent, vind ik het spijtig dat u er zo naar kijkt. Er zijn ook bepaalde ondernemers die met niet echt veel kennis, buiten de kennis van hun bedrijf, een aantal uitspraken doen, die voor hun rekening zijn, maar waarbij ik minstens de wenkbrouwen frons.

Ik heb het Nieuw Industrieel Beleid al vergeleken met het lopen van een marathon. De transformatie van de industrie gebeurt niet op een-twee-drie. Degenen die dat wel denken, hebben een zekere naïviteit die hun eigen is. We hebben verschillende projecten, in de chemie en elders. We hebben voor de Fabriek van de Toekomst heel concrete voorstellen. Het voorstel op de gronden van Philips is er één van. Maar dat vraagt tijd. Ik ben de eerste om er maximaal een versnelling in te brengen.

Voor wie soms bepaalde weekbladen leest, benadruk ik dat ik geen industrieel ben. Ik kan enkel aanmoedigen om initiatieven te nemen. De projecten moeten wel komen van de ondernemers zelf. Volgende week hebben we het Bankenplan. We zijn met een aantal zaken bezig. Als de oppositie vindt dat ze de minister en de minister-president wat moet opjagen, heb ik daarmee geen enkel probleem. Dat is uw taak, mijnheer Watteeuw. Ik ga ervan uit dat u dat zult blijven doen. Het is evident dat we dat verder ontwikkelen. ‘Stick to your plan’: dat is zeker in moeilijke tijden een heel belangrijke leidraad, want als je daarvan afwijkt, loop je het risico dat je niets meer hebt.

Mijnheer Van Malderen, we onderzoeken dat voor het geval dat een bedrijf zegt dat ze afslanken, maar de werkgelegenheid behouden. Als ik dan zeg dat ze alles moeten terugbetalen, zijn ze misschien helemaal weg. Juridisch is er een gelijkheidsbeginsel. De herziening van de strategische steun is volop aan de gang. Enkel in dat verband heb ik dat aangehaald, het is niet zo dat we nu alles tegen het licht houden. Het is enkel een vraag of we wat lijnen kunnen trekken bij terugvordering en het juist vernoemde onderscheid kunnen maken.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister-president, u vergelijkt het Nieuw Industrieel Beleid met een marathon. Als ik alle collega's en alle klachten hoor dat het veel te lang duurt, denk ik dat we eerder kunnen vergelijken met een slakkengang. Ik doe opnieuw de suggestie om vooruit te werken en over te gaan tot acties, want ik vrees dat we straks anders overal reconversiemanager kunnen aanstellen, die weer belast worden met actieplannen. Zo geraken we er niet. Ik maak me er serieus zorgen over. We moeten concreet overgaan tot actie. (*Applaus bij Open Vld en Groen*)

Mevrouw Griet Smaers: Ik ben ervan overtuigd dat, gelet op de toegekende steun en het engagement voor het project op de Philipssite, er wel iets kan bloeien. Dat wordt nu al

aangetoond. Er is al een nieuw bedrijf gevestigd. Ik ondersteun dat met hart en ziel. Ik heb heel veel hoop dat die regio, en vooral de bedrijven die daar gevestigd zijn, er een positief verhaal van kunnen maken, ook wanneer er nog herstructureringen volgen bij Philips. Ik ben ervan overtuigd dat de regio daarvoor klaar is en dat, met de ondersteuning van de Vlaamse overheid, het nodige wordt gedaan.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de UNIZO-actie 'Ondernemers op straat'

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, vorige week startte UNIZO met een, zoals ze het zelf omschrijft, digitale betoging. Ondertussen hebben al meer dan 24.000 ondernemers de actie ondertekend. UNIZO vraagt meer respect voor de ondernemers in Vlaanderen.

U weet ook dat UNIZO een beter ondernemersklimaat vraagt. In grote lijnen gaat het om twee zaken.

De manier waarop de ondernemer gepercipieerd wordt in de maatschappij, daar heeft de overheid zeer weinig vat op. Die heeft wel een zeer grote invloed op het aantal starters. In de commissie hebben we het al verscheidene keren gehad over het verschil met landen met zeer veel ondernemers en landen waar er minder zijn. Dikwijls heeft dat te maken met de manier waarop een onderneming wordt gepercipieerd in de maatschappij.

Een tweede deel gaat over de manier waarop de ondernemers behandeld worden door de verschillende overheden in dit land. Ze heeft daarover een zeer uitgebreide lijst van vragen. Daar zijn natuurlijk de 'usual suspects' bij: de loonkosten, de milieukosten, de energiekosten, de aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt enzovoort.

Minister-president, welk antwoord hebt u op de prioriteit die UNIZO naar voren schuift? Ik heb het dan niet alleen over de Vlaamse bevoegdheden. Er zijn ondertussen op dat vlak al heel wat zaken bezig: het beleid inzake de unieke vergunning, inspanningen inzake de aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt, zaken betreffende de administratieve lasten. Ik heb het echter ook over de federale bevoegdheden. In de krant staat regelmatig dat u meer en meer druk probeert uit te oefenen op de federale bevoegdheden. Hoe zult u in de toekomst verder inwerken op die twee punten?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik wil toch nog eens verwijzen naar het witboek. Daarin staat heel duidelijk dat de grondvesten voor een Nieuw Industrieel Beleid onder meer bestaan in het beheersen van de loon- en energiekosten, de administratieve procedures enzovoort. Helemaal onderaan staat actiepunt 50, waarin staat dat men aan de betrokken minister-president vraagt om de zaak ook aan te kaarten bij de federale collega's. Ik doe dus niet anders dan uitvoeren wat in actiepunt 50 staat. Mogelijk heeft niet iedereen dat gelezen.

Daarnet heb ik verwezen naar die quick wins. Ik heb UNIZO ontvangen en gevraagd me de quick wins aan te duiden, zodat we er met onze bevoegdheden op kunnen inspelen. We hopen, zoals daarnet gezegd, daar snel een antwoord op te kunnen geven.

Ik heb nog een laatste bedenking, een beetje in de marge. Het is wel vrij origineel om met een virtuele staking of betoging te werken. Misschien is dat een idee om, vooraleer effectief te

staken of te betogen, eerst een virtuele actie te starten, zodat men kan zien hoe breed de actie gedragen is. Nadien kan dan eventueel worden overgegaan tot een reële staking. Dat is echter een persoonlijke opmerking, die mijn bevoegdheden ver overstijgt.

De heer Matthias Diependaele: Uw suggestie zou bij de NMBS wel eens tot resultaat kunnen hebben dat men daar de computers platlegt. Dat zou ook niet helemaal het gewenste resultaat geven.

We willen u inderdaad opjagen om druk te blijven uitoefenen op die federale overheid om die problemen aan te pakken. U bent minister-president. Deze Vlaamse Regering is verantwoordelijk voor alle ondernemers in Vlaanderen. Op dit moment worden die zeer zwaar in de steek gelaten.

We moeten twee zaken doen. We moeten ons eerst en vooral concentreren op onze eigen bevoegdheden. We moeten daar eerlijk en correct in zijn, we zijn met heel wat zaken bezig, maar er ligt nog heel wat werk op de plank en we moeten daaraan voortwerken. Ten tweede moeten we de druk blijven opvoeren ten aanzien van de federale overheid. Een van de quick wins kan misschien het bankenplan zijn, dat we volgende week bespreken in de commissie.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, mijnheer Diependaele, we zijn het vaak eens, maar nu moet ik u toch wijzen op een verantwoordelijkheid die uw partij mee draagt. Het is misschien geen quick win, maar het is een verantwoordelijkheid die zich op Vlaams niveau situeert – het is trouwens altijd makkelijk om te verwijzen naar de federale overheid. Minister Bourgeois had in plaats van de afslanking van de provincies, ook een plan kunnen voorstellen voor de afschaffing van de provincies. Dat zou een jaarlijkse recurrente besparing zijn – als ik het onderwijs aftrek – van 800 miljoen euro. Ik heb spijtig genoeg in het afslankingsplan van minister Bourgeois niets gezien over de afschaffing. Iedereen weet dat we in een land met zeven parlementen en zes regeringen plus 589 steden en gemeenten, eigenlijk geen nood hebben aan een provinciale structuur. Dat had een ongelooflijke quick win kunnen zijn. We hadden de federale overheid het voorbeeld kunnen geven van het afbouwen en afslanken van een overheidsstructuur.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, minister-president, we hadden het daarnet over het blokkeringsfederalisme, en daar bestaat nog een variant op, namelijk het paraplufederalisme: op het moment dat er een probleem is, wordt onmiddellijk verwezen naar de Federale Regering.

Ik wil u erop wijzen dat een van uw grote doelstellingen in het Pact 2020 is dat er een sterke ondernemerscultuur moet komen, dat jonge starters worden aangemoedigd en dat de waardering voor het ondernemerschap moet stijgen. Dat staat in uw eigen Pact 2020, en dat betekent dat u ervan uitgaat dat u zelf de middelen hebt om die zaken te stimuleren en te bewerkstelligen. Het gaat dus over uw verantwoordelijkheid. Als er dan een onlinebetoging komt van de ondernemers, dan moet u daar een antwoord op formuleren, maar ik heb dat antwoord nog niet gehoord.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, minister-president, UNIZO geeft met deze onlinepetitie een heel krachtig signaal. De collega heeft al verteld dat er 24.000 ondertekenaars zijn. Als bedrijfsleider voelde ik mij ook aangesproken en ik heb de petitie ook spontaan ondertekend. Ondanks alle beloftes, verkiezing na verkiezing, komt er geen beter ondernemersklimaat, en dat is nu precies wat de ondernemers vragen. Het komt er niet: de loonlasten blijven te hoog, evenals de fiscale en parafiscale druk en de belastingen in het algemeen. Sinds Nieuwjaar worden we geconfronteerd met zeker meer dan 10.000 nieuwe faillissementen, wat bijzonder erg is.

Minister-president, ik was van plan om u hier een bijkomende vraag te stellen, maar waarom zou ik? U slaagt er nu al niet in om een antwoord te vinden op de vele problemen waarmee onze ondernemers geconfronteerd worden.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik vind het evident dat elke overheid ervoor zorgt om zo goed mogelijk tegemoet te komen aan de verzuchtingen en de oproep van UNIZO om een ondernemersklimaat te organiseren. Dat geldt voor de Federale Regering, maar ik zou toch willen vragen om eerst voor eigen deur te vegen en om voor de zaken waarvoor wij bevoegd zijn, ervoor te zorgen dat ze gerealiseerd worden.

Pas in een tweede fase, mijnheer Diependaele, kunnen we dit samen bekijken met de collega's uit het federale parlement. Hier wordt trouwens nogal gemakkelijk gezegd dat de ene regering het moet gaan uitleggen bij de andere regering, maar er bestaat ook nog zoiets als een parlement. Uw fractie is trouwens de grootste in de Kamer. Misschien kunt u samen met de andere Vlaamse partijen, en misschien zelfs met de Franstalige partijen, aan de Federale Regering vragen om een aantal dingen te doen.

Minister-president, ik zou u toch één zaak willen vragen. Er zijn een aantal zaken die quick wins zijn en die heel snel kunnen worden gerealiseerd. Er werd een digitale bouwaanvraag beloofd tegen eind 2012. Ik zou graag weten hoever het daarmee staat. Kunnen we die realiseren voor eind 2012?

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, ik wil er toch ook voor pleiten om in de eerste plaats “in eigen bord te kijken”. Professor Koen Schoors merkte het nog op in De Tijd van dit weekend dat acht op de tien maatregelen die De Tijd had voorgesteld in haar reddingsplan voor de industrie, deels of volledig Vlaamse bevoegdheden waren.

We hebben hier een hele reeks aanbevelingen gedaan met de commissie-Sauwens ‘Versnelling maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten’ en de waarheid gebiedt ons te zeggen dat heel veel van die aanbevelingen nog niet zijn uitgevoerd.

Onze eigen ombudsman heeft twee weken geleden in het Vlaams Parlement nog moord en brand geschreeuwd. Het is volgens hem onaanvaardbaar dat dossiers bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, een raad die wij hebben opgericht om de stedenbouwkundige contentieux bij de Raad van State weg te halen, te lang blijven liggen. Die raad werkt compleet niet. Mensen moeten meer dan drie jaar op een uitspraak wachten.

Ik stel voor dat we ons met onze eigen bevoegdheden bezighouden en niet voor elk probleem dat opduikt, naar de federale overheid verwijzen. We moeten ook voor onze eigen deur vegen. *(Applaus bij sp.a, Open Vld en Groen)*

Minister-president Kris Peeters: Na het applaus wil ik even opmerken dat we natuurlijk moeten doen waarvoor we bevoegd zijn. Dat is natuurlijk juist. We moeten daar hard aan werken. Bepaalde zaken zijn al gerealiseerd. Andere zaken zijn nog niet gerealiseerd. We moeten daar echter niet te zwartgallig over doen.

Mijnheer Deckmyn, mijnheer Watteeuw, in 2011 is het aantal starters steil gestegen. Dat was bijna een recordjaar. Toen heeft hier niemand verklaard dat dit dankzij het beleid van de minister-president is gebeurd. Niemand heeft het beleid toen schitterend genoemd. Nu bevinden we ons in een economische crisis. Het is dan ook allesbehalve evident het aantal starters of het ondernemerschap te stimuleren of aan te moedigen.

Desalniettemin beschikken we over heel wat projecten om dit doel te bereiken. We hebben projecten ten aanzien van brede groepen, zoals het onderwijs. U kunt niets bedenken waarbij we het ondernemerschap niet in rekening hebben gebracht en niet hebben gepromoot. U moet

dit goed in de gaten houden. We zijn er in goede tijd in geslaagd dit sterk op te trekken. We gaan daar nu onverkort mee verder en we beschikken over heel waardevolle projecten.

De mensen die daarnet hebben geapplaudiseerd, moeten goed beseffen dat het niet mogelijk is het industrieel beleid in Vlaanderen verder te ontwikkelen indien de energie- en loonkosten niet beheersbaar zijn. Het klopt dat dit mijn bevoegdheid niet is. Er is nu echter een grote consensus ontstaan om dit onderwerp verder te bespreken. Het is niet aan ons in dit verband concrete voorstellen te doen of te verklaren hoe het moet. Dat zal in het federale parlement worden besproken.

Ik krijg hier te horen dat ik allerlei zaken moet doen. Indien de fundamenteen waarop alles moet worden opgebouwd niet stevig zijn, bouwen we ons Nieuw Industrieel Beleid echter op drijfzand. Dat lijkt me niet verstandig. We moeten zelf doen wat we zelf moeten doen. We moeten in dit verband nog een paar dossiers afhandelen.

Mijnheer Martens, de Raad voor Vergunningsbetwistingen valt onder de bevoegdheden van minister Muyters. Er zijn in dit verband al een aantal initiatieven genomen. Het Vlaams Parlement heeft die initiatieven ondersteund. Het is de bedoeling tot snellere uitspraken te komen. Er is nog een discussie over het historisch contingent aan de gang. Er zijn alvast initiatieven genomen. U zou dat trouwens moeten weten.

Er zijn heel wat belemmeringen. Het ondernemerschap is vanuit bepaalde invalshoeken geïntroduceerd. We moeten nu nagaan hoe we hier op een verstandige manier mee kunnen omgaan. We moeten echter rekening houden met de Europese regelgeving en met het leefmilieu. Sommige regels hebben ertoe bijgedragen dat we in Vlaanderen bijna niets meer zonder problemen kunnen doen. Ik ben het ermee eens dat we hier samen aan moeten voortwerken.

Mijnheer Tommelein, de digitale bouwaanvraag is ook een bevoegdheid van minister Muyters. Ik wil niet in zijn plaats data naar voren schuiven. Ik wil hier wel in alle duidelijkheid stellen dat ik weet dat we er op dat vlak alles aan moeten doen om de zaken te versnellen. We zijn bezig met de drietrapsraket om de maatregelen van de commissie-Sauwens en van de commissie-Berx uit te voeren. Ik stel vast dat het trager verloopt dan ik zelf zou willen. Er is een argument dat ik heel goed kan begrijpen. Indien we te snel zouden gaan, zouden we het risico lopen helemaal uit de bocht te vliegen. Dat zou ik niet graag zien gebeuren. We moeten verder inspanningen leveren om zo snel mogelijk tot concrete afspraken en andere werkwijzen op het terrein te komen.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Sabbe, ik wil zeker met u eens een debat over de provincies voeren. Dat zou ongetwijfeld een mooie besparing opleveren. Onrechtstreeks zou dit zeker een bijdrage tot een beter ondernemingsklimaat betekenen. In welke zin dit ook rechtstreeks een bijdrage zou leveren, zie ik niet helemaal.

Er zijn mensen die hebben gewezen op onze eigen verantwoordelijkheid als Vlaamse overheid. Daar ben ik het volledig mee eens. Ik heb dat ook in mijn vraag ingebracht. We hebben nog heel wat werk op de plank liggen, maar we hebben daar nog wat tijd voor. Dat gaat niet alleen voor de Vlaamse Regering op, maar ook voor het Vlaams Parlement.

In de vorige actuele vraag hoorde ik het voorstel van de heer Sabbe, waar de heer Watteuw zich bij aansloot, om een diepgaander debat te voeren. Wat houdt u tegen? Stel die nota voor in de commissie en laat het ons doen. Als u een intenser debat wilt, dan wil ik dat gerust aangaan. Vraag de voorzitter om het te agenderen en het zal er komen. Dat is geen enkel probleem.

Minister-president, ik sluit me volledig aan bij uw stelling. Ik wil de eigen verantwoordelijkheid absoluut onder ogen zien, maar dat betekent niet dat er aan de overkant van de straat geen verantwoordelijkheid is. Wij doen dat ook. Mijnheer Sabbe, net zoals u hier oppositie voert, doen wij dat daar ook en dienen we voorstellen in.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over initiatieven om het aantal slachtoffers van pesten drastisch te verminderen

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister, gisteren werd de campagne ‘Kies Kleur tegen Pesten’ opnieuw gelanceerd. Dat lijkt geen moment te vroeg te komen. 30.000 tot 80.000 kinderen en jongeren worden geconfronteerd met pesten. Uit Europese cijfers blijkt dat 8,5 procent van de Belgische werknemers – er zijn geen Vlaamse cijfers – wordt geconfronteerd met pesten. Dat is meer dan het Europees gemiddelde van 5 procent. Professor Deboutte berekende dat ongeveer 30 procent van gepeste kinderen en jongeren psychische gevolgen meedragen naar hun volwassenheid.

Dat zijn hallucinante cijfers als u het mij vraagt. Pesten is niet beperkt tot de school, het gebeurt ook in de sportclub, in de jeugdvereniging, op de werkvloer en heel vaak en steeds meer ook in de beslotenheid thuis door het binnendringen via de nieuwe media.

Minister, het zijn cijfers die ons allen stil moeten laten staan. Het moet me van het hart, en dat is zeker geen verwijt aan u, maar we zijn altijd heel verontwaardigd als een pestgedrag naar boven komt dat dramatisch afloopt. Onze boosheid ebt even snel weer weg als ze is opgekomen. Daarom vraag ik heel nadrukkelijk: is het niet hoog tijd dat we een coherent beleid voor pesten proberen op poten te zetten, zodat we kunnen komen tot een beleid van de kleuterklas tot de werkvloer?

Ik vraag u om daar werk van te maken, minister, en ik geef u deze concrete suggestie mee: is het niet mogelijk om samen met minister Smet van Onderwijs en minister Muyters van Werk eventueel een rondetafelconferentie te organiseren om na te gaan hoe we dit fenomenale probleem kunnen aanpakken?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Deze vraag om uitleg is ook een vraag naar de verantwoordelijkheid van volwassenen ten opzichte van jongeren, van leidinggevenden ten opzichte van werknemers. De vraag is hoe we dit gedrag zoveel mogelijk kunnen bestrijden. Dit is opnieuw naar aanleiding van een zeer dramatische situatie, waarbij een jongere die, geconfronteerd met pestgedrag, geen andere uitweg zag dan een heel trieste daad, namelijk zelfdoding.

Dat is bijzonder dramatisch. In zo'n situatie zijn er altijd twee elementen. Iemand wordt gepest, is het slachtoffer van pestgedrag. Aan de andere kant is er het gevoel bij de betrokkene dat er geen perspectief, geen hoop, geen piste, geen hulp en geen plaats is, waar hij daarover een gesprek kan voeren.

Op dit ogenblik wordt er in zeer verschillende beleidsdomeinen hard ingezet op dit thema, en zwaar geresponsabiliseerd om aan dit thema te werken. In het suicidepreventieplan dat in dit parlement zal worden besproken, wordt er expliciet aandacht aan gegeven als het over jongeren gaat. Er is de website NokNok, waar het pestfenomeen heel expliciet aan de orde is. En er is een heel belangrijk project: de inzet van de preventiecoaches die investeren in de mentale gezondheid in scholen, en die zowel op het individuele, het klasse- als het schoolniveau gaan voor een goed mentaal gezondheidsbeleid.

Dat zijn heel sterke projecten, die daar ook uitdrukkelijk op inzetten. Ik kan u alvast het volgende meedelen in verband met dat project van de preventiecoaches. We zijn nu aan het spreken met de centra voor leerlingenbegeleiding en de pedagogische begeleidingsdiensten

om die competenties naar hen over te brengen, zodat we hopelijk eind 2013 die capaciteit aan preventiecoaches kunnen verschuiven naar een andere plaats waar men aandacht moet kunnen krijgen in verband met het zich goed in zijn vel voelen.

Minister Smet heeft een hele trits initiatieven om specifiek over dit thema bezig te zijn in het onderwijs. Ik neem trouwens aan dat u die beter kent dan ik ze kan citeren. Er zijn publicaties. Er is een website. Er is een week waarin aandacht wordt gegeven aan het thema, noem maar op. Hij heeft me een indrukwekkende nota met al die acties bezorgd. Ook minister Muylers is, denk ik, actief met dat thema bezig. Voor alle duidelijk: het welzijn op het werk is een federale bevoegdheid, maar ik merk dat minister Muylers toch ook een heleboel activiteiten ontwikkelt, in het kader van het diversiteitsbeleid, van non-discriminatieclausules en het beleid tegen grensoverschrijdend gedrag.

In alle eerlijkheid, mijn aanvoelen is dat er op tal van terreinen inderdaad aandacht wordt besteed aan dit probleem. Het lijkt me misschien beter in een eerste fase die multolerantie ten opzichte van pestgedrag wat te expliciteren, door die dingen eens allemaal bij elkaar te brengen, zodat u kunt vaststellen dat er in de diverse beleidsdomeinen wel degelijk een verscherpte aandacht voor is. Misschien kan die synthese ook een moment zijn om iedereen weer wat te responsabiliseren om daarmee door te blijven gaan, zodat men de verhoogde druk blijft voelen om ter zake actief te zijn. Dat lijkt me eerlijk gezegd een verstandigere aanpak dan het opnieuw creëren van een groot moment. We moeten enigszins af van dat momentkarakter van initiatieven: dit moet een onderdeel zijn van een permanent, constant beleid in al die sectoren. Ik zal mijn collega's uitnodigen om dat allemaal eens goed bij elkaar te leggen en te bekijken of we daar dan algemene conclusies en prioriteiten uit kunnen afleiden, die we dan wel degelijk kunnen blijven volhouden in ons beleid.

De heer Jan Roegiers: Minister, ik dank u voor uw antwoord, dat van een grote empathie ten aanzien van dit probleem getuigt. Ik ben u daar ook erkentelijk voor. U hebt terecht verwezen naar heel wat initiatieven genomen door uw collega-ministers in diverse beleidsdomeinen. Ik weet dat die bestaan. Alleen heb ik heel vaak het gevoel dat we soms te veel in een soort ad-hocbeleid blijven steken. Ik probeer er een lans voor te breken dat er een coherentie tussen die diverse beleidsdomeinen zou komen. Voor alle duidelijkheid, ik heb u me niet horen tegenspreken. We moeten ervoor zorgen dat die diverse, vaak heel goed bedoelde initiatieven naast elkaar worden gelegd en we een afstemming qua beleid krijgen. Ik noteer alleszins dat u samen met uw collega's wilt nagaan wat mogelijk is, en kijk daarnaar uit. U hebt gelijk als u stelt dat dit geen groot moment hoeft te zijn. Dat is ook niet echt datgene waarvoor ik pleit. Wel moeten we bekijken hoe we dit coherent kunnen doen. Ik ben ervan overtuigd dat we dit kunnen doen wars van de grenzen tussen meerderheid en oppositie. Dit is immers een probleem dat ons allen verbindt.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik wil me daarbij aansluiten. Ik deel de bekommernis van de heer Roegiers. Dit is inderdaad een probleem dat de grenzen tussen meerderheid en oppositie overstijgt.

Minister, u weet dat ik deze problematiek ook in de commissie regelmatig mee opvolg. Dan heb ik het over de ruime problematiek. We moeten toch ook wel durven toe te geven dat het vooral naar aanleiding van een aantal zeer dramatische voorvallen is dat hierop de aandacht wordt gevestigd. Ik weet dat u en minister Smet initiatieven nemen, elk binnen zijn domein. Ik ga ervan uit dat dit ook zo is voor minister Muylers. Het is echter een feit dat die initiatieven vaak naast elkaar worden genomen. Daarom wil ik het pleidooi van de heer Roegiers om te komen tot een coherent, gecoördineerd beleid, mee ondersteunen.

Voorzitter, ik durf er dan ook toe oproepen om eens met een aantal commissies samen, zoals Werk, Welzijn en Onderwijs, grondig van gedachten te wisselen, om te bekijken hoe we dat gecoördineerd beleid kunnen versterken.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Als lid van de commissie Onderwijs leg ik natuurlijk graag de focus op de rol en het belang van scholen en leerkrachten in dit dossier. Ik hoor de minister dan ook heel graag zeggen dat hij dit ernstig probleem wil aanpakken samen met de verantwoordelijke ministers. Ik verwijs naar een aantal eerdere vragen van mij en ook naar uiteenzettingen van professor Adriaenssens, waarin hij duidelijk stelt dat er een antipestplan of antipestbeleid nodig is op school en dat dit plan te vaak ontbreekt en niet structureel aanwezig is. De minister van Onderwijs is hier nu niet aanwezig, maar ik zou graag aan de minister van Welzijn vragen om dit luik zeker mee te nemen voor zijn aanpak van een goed antipestbeleid. Want kinderen en jongeren worden doorgaans op school met dit probleem geconfronteerd.

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Minister, ieder slachtoffer die littekens van pestgedrag levenslang met zich meedraagt, is een slachtoffer te veel. De Vlaamse overheid heeft al veel initiatieven genomen. Zo is in het basisonderwijs het lespakket 'Stop cyberpesten' een zeer goede ondersteuning voor de leerkrachten en voor de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's).

Cyberpesten is meestal een ander verhaal. Het kan om het even waar gebeuren, en er is geen contact meer nodig tussen dader en slachtoffer. Daarom vraag ik u om het preventiebeleid inzake pestgedrag verder uit te werken en beter uit te bouwen.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, pesten mogen we niet tolereren, maar het is een utopie om te denken dat we dat volledig kunnen uitbannen. We kunnen maatregelen en initiatieven nemen om ervoor te zorgen dat het pestgedrag vermindert en dat het sneller ontdekt en bestraft wordt, op allerlei plaatsen: in de sportsector, op een werkvloer, op school enzovoort. Er is inderdaad een nood om de verschillende initiatieven samen te brengen vanuit de verschillende domeinen om betere transparantie te bereiken. Nu maakt het deel uit van verschillende plannen, van verschillende beleidsdomeinen, en ik denk dat het nodig is om samen met de bevoegde ministers rond de tafel te zitten. Dit probleem verdient immers al onze aandacht.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Een initiatief dat er kan toe leiden dat alles wat bestaat en gebeurt gebundeld wordt, is het beste. Dan kunnen we daar horizontale conclusies en beleidsopties uit afleiden, en dan kunnen we het probleem onder de aandacht houden en de inspanningen op het terrein bestendigen en structureren. Dit geeft ook de mogelijkheid aan de collega's om in de diverse commissies daarover het debat te voeren. Ik zal alleszins mijn collega's uitnodigen om na te gaan hoe we een geïntegreerd beeld kunnen scheppen. Wij zijn het er immers allemaal over eens dat in deze problematiek nultolerantie op zijn plaats is. We moeten daar met de beschikbare maar beperkte middelen op inzetten.

De heer Jan Roegiers: Ik dank de minister voor de conclusies die de minister in dit minidebat heeft gemaakt, en ik dank de collega's voor de steun in deze strijd.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk de Kort tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de economische leefbaarheid van de binnenvaart

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Minister, om aan te sluiten op de vorige vraag: we stellen deze vraag niet om u te pesten. Twee jaar geleden heeft het Vlaams Parlement bij de Vlaamse Regering ook aandacht gevraagd voor de slechte situatie van de binnenvaartsector. Toen had dat te maken met tegenvallende trafiek.

Op dit moment krijgen we vanuit de binnenvaartsector opnieuw signalen dat het niet goed gaat. Dat heeft niet te maken met tegenvallende trafiek. Het heeft veeleer te maken met een Europese context. Een aantal Europese richtlijnen zouden op hen van toepassing worden, waardoor de economische leefbaarheid van de binnenvaartsector een groot probleem wordt. Als er een toepassing komt van die Europese richtlijnen, dienen zij allemaal investeringen te doen om bijvoorbeeld een aanpassing te doen ten aanzien van de leefruimte.

Daarnaast werkt de binnenvaartsector ook met ongelijke werkingsvoorwaarden. De binnenvaartsector in Nederland krijgt op dit moment bijvoorbeeld de mogelijkheid om vier jaar vrijstelling te krijgen van aflossingen bij de banken. Dat is bij ons niet het geval. Dat zijn ongelijke werkingsvoorwaarden.

Daarom is er op 28 oktober in Antwerpen een crisisvergadering geweest. Als uitloper daarvan zullen ze morgen een symbolische actie voeren, waarbij ze de binnenvaartsector ten grave zullen dragen. Minister, deelt u de bekommernissen van de binnenvaart? Zijn er passende maatregelen die de Vlaamse Regering eventueel kan nemen? Ik weet dat de vragen en de symbolische actie gericht zijn tot Europa en de nationale overheid.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Uiteraard ben ik bekommerd om de evoluties in de binnenvaartsector. Dat is evident. Wij waren op de hoogte van de vergadering van eind oktober. De vinger wordt aan de pols gehouden. De huidige problemen zijn een beetje dubbel. Ze zijn inderdaad vooral gefocust op Europese ontwikkelingen. Ten eerste zijn er de tarieven. Het is vreemd dat er ondanks de toenemende trafiek, ook bij ons, toch problemen zijn doordat de tarieven bijzonder laag zijn. Er speelt daar heel grote concurrentie.

Er is een witboek waarover men spreekt. Er zijn allerhande aanpassingen die ervoor moeten zorgen dat op termijn de schepen voldoende competitief blijven inzake vergroening en zo meer. Maar men maakt zich ook grote zorgen over de manier waarop alles geïmplementeerd zal worden. Schepen worden vooral casco geleverd, wat betekent dat een schipper de volledige binneninrichting moet bekostigen. Dat zijn heel zware investeringen. Men maakt zich grote zorgen over de manier waarop dit allemaal geïmplementeerd zal worden.

Vanuit Vlaanderen volgen wij de problematiek van zeer nabij op. Als het gaat over het zetten van tarieven, kunnen wij natuurlijk niet veel doen. Zodra er zekerheid is over hoe alles precies zal evolueren, kunnen wij wel zoeken naar ondersteuningsmechanismen, zoals in het verleden al gebeurd is met betrekking tot de motoren en AIS (Automatic Identification System). Er is ook een gespreksforum via Promotie Binnenvaart, waar wij in permanent overleg blijven met de binnenschippers.

De heer Dirk de Kort: Minister, het is goed om te horen dat u verder blijft inzetten op de transportmodus van de binnenvaart. Ik hoop dat men ook vanuit Europa meer zal inzetten op de binnenvaart. Dat is bijzonder belangrijk voor onze mobiliteit.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Wij kunnen schimpen en schelden op Europa – ik doe dat ook graag –, maar jammer genoeg maakt dat op dit moment onze rekening niet. Ik vind uw vraag nogal vrijblijvend, mijnheer de Kort. U kunt uw Europese collega's – er is zelfs een president die tot uw politieke familie behoort – aansporen om de bekommernissen van deze sector mee te nemen.

Minister, ik hoor u graag zeggen dat u de ondersteuningsmechanismen voor de sector die we wel zelf in handen hebben, zult handhaven. Ik wil geen voorafname doen van het debat dat

nog moet komen, maar is dat op dit moment budgettair realistisch? Over welke bedragen spreken we dan?

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: We hebben altijd de mond vol van de binnenvaart als sector van de toekomst, vanuit het milieuoogpunt, vanuit het oogpunt van filebestrijding en dergelijke meer. Je kunt immers veel vracht verzetten op een relatief betaalbare manier. De uitdaging zal erin bestaan om in de toekomst nog schippers en binnenvaart te hebben.

Minister Crevits somt een aantal instrumenten en acties op. Maar ik hoor niets nieuws en niets extra. Ik begrijp dat de heer de Kort met zijn vraag hoopt dat er een versnelling hoger wordt geschakeld of een tandje bij wordt gestoken – want anders moet men geen vraag stellen. Wat is er nieuw, wat zal er extra komen? Wat mogen we verwachten voor de binnenvaart? Iedereen weet dat die sector al heel lang in slechte papieren zit. Daar komt nu nog de recessie bovenop, die ongetwijfeld ook, in afgeleide orde, de binnenvaart zal treffen.

Minister Hilde Crevits: Collega's, morgen wordt de beleidsbrief voorgesteld in de commissie Mobiliteit en Openbare Werken. Als u mij vraagt hier vandaag Sinterklaas te spelen, dat kan niet. De problemen in de sector zijn uiteraard bekend. In het kader van een actuele vraag is het moeilijk om het hele beleid uit te leggen. Maar er zijn drie elementen zeer noodzakelijk.

Wij hebben een van de meest fijnmazige waterwegenstructuren van heel Europa. Zeggen dat Europa totaal niet investeert in harde infrastructuur, ook niet voor binnenvaartprojecten, is niet juist: er wordt geïnvesteerd.

Je moet maken dat er voldoende vraag is, dat voldoende ondernemingen een beroep willen doen op de binnenvaart. Je moet ervoor zorgen dat ze voldoende kunnen varen. U weet dat wij daar volop mee bezig zijn. Transportdeskundigen gaan op pad, we proberen met kaaimuren te werken. We zien dat steeds meer ondernemingen die weg vinden. Wat dat betreft, moet ik geen nieuw beleid uitvinden. We kunnen voortwerken op de weg die we bewandelen.

Je hebt ook een sector nodig die sterk genoeg is voor de tijden die we nu kennen – het gaat niet alleen om het aantrekken van trafiek, maar ook om competitief blijven. Jullie weten allemaal dat onze sector heel veel familiale ondernemingen kent. Dat is anders dan in andere landen. Daardoor moet je bijna op maat zoeken waar de knelpunten zitten. Ik hoor soms de kritiek dat wij niet genoeg doen. Het Flanders Inland Shipping Network, dat wij binnen Flanders Logistics hebben, werkt zeer goed. Het komt om de zoveel maanden samen. Schippers komen daar spreken over hun problemen. Wij zoeken naar oplossingen op maat.

Mijnheer Penris, u vraagt waar de miljoenen zitten. We moeten zoeken naar oplossingen op maat. Er is een ondersteuning voor de kleine schepen. We hebben geholpen bij de omschakeling naar het Automatic Identification System (AIS). Het was niet evident om dat te doen. Er kwam weerstand uit de sector. We moeten zoeken naar manieren om ervoor te zorgen dat ze kunnen blijven varen. We bekijken nu hoe ondernemingen door middel van een speciaal concept van kleine schipper de heel kleine waterwegen kunnen gebruiken. Wij proberen dus op alle fronten te werken.

Dat heeft niets te maken met de betoging van morgen. Morgen wil men strijden tegen de prijzen die zo laag zijn en bezorgdheid uiten over de implementatie van een aantal richtlijnen. Ik ben het er absoluut mee eens dat de uitvoering moet gebeuren op een manier die de sector ook bij ons in leven houdt. Ik zal daar, met de instrumenten waarover ik beschik, mee over waken.

De heer Dirk de Kort: Minister, dank u voor uw antwoord en voor het feit dat u de belangen van de sector mee ter harte zult nemen. Mijnheer Penris, u weet dat ik altijd een bijzondere aandacht heb voor de onderwerpen en dossiers havenproblematiek, loodsen en binnenvaart.

Ik heb hier vroeger het initiatief genomen om vanuit het Vlaams Parlement meer aandacht te hebben voor de binnenvaart. Als ik nu de signalen krijg dat men zich daar zeer ongerust maakt over de leefbaarheid van die sector, dan moeten wij ook in het Vlaams Parlement een signaal geven, ook al is het effectief zo dat het probleem vooral wordt veroorzaakt door de mogelijke implementatie van Europese richtlijnen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.35 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.52 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel VI 'Milieubeleidsvereenkomsten' – 1710 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel VI 'Milieubeleidsvereenkomsten'.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1710/1)

– *De artikelen 1 tot en met 19 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot omvorming van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs" tot het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs" – 1730 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot omvorming van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs" tot het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs".

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, u gaf in uw beleidsnota aan dat men de schoolbesturen directer wil betrekken bij de uitvoering van het beleid inzake schoolinfrastructuur. Om dat te bereiken wordt het bestaande Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION) van een intern verzelfstandigd agentschap (IVA) omgevormd tot een extern verzelfstandigd agentschap (EVA). De Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) heeft zijn steun voor dit voornemen al uitgesproken in het advies bij de beleidsbrief 2010-2011, en het Vlaams Parlement heeft op 31 maart 2011 na een interpellatie hierover op mijn voorstel een motie goedgekeurd.

In wezen blijven de taken van AGION ook na een omvorming tot EVA dezelfde, al kan de Vlaamse Regering desgewenst bijkomende opdrachten geven. Een EVA wordt aangestuurd door een raad van bestuur, en daarom bepaalt het decreet ook de bevoegdheden en de samenstelling daarvan. Omdat de omvorming bedoeld was om de schoolbesturen medeverantwoordelijkheid te geven bij het beleid, is voor de representatieve koepelverenigingen van inrichtende machten in een plaats voorzien in die raad van bestuur. Ook de andere betrokkenen, de ouders, de leerlingen en het onderwijspersoneel worden vertegenwoordigd in de raad van bestuur van het EVA. Bovendien worden aan de raad van bestuur ook twee vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering toegevoegd en drie niet-stemgerechtigde leden: een lid voorgedragen door het raadgevend comité van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, een afgevaardigde van de Vlaamse bouwmeester en een afgevaardigde van het Vlaams Energiebedrijf.

De specifieke taken van AGION in procedures van publiek-private samenwerking worden in het ontwerp van decreet toevertrouwd aan de afgevaardigd beheerder van het agentschap, die handelt in opdracht van de Vlaamse Regering.

In de bespreking heb ik mijn waardering uitgesproken voor het ontwerp van decreet, maar heb ik ook twee bedenkingen gegeven. Het advies van de Vlaamse Onderwijsraad stelde voor om de raad van bestuur te beperken tot zeven stemgerechtigde leden, drie leden met raadgevende stem en twee vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering. De stemgerechtigde groepen in de raad van bestuur zouden de groepen moeten zijn die financiële verantwoordelijkheid dragen, dus de Vlaamse overheid en de schoolbesturen. De andere betrokkenen zouden in deze visie een raadgevende stem krijgen. Om AGION dynamischer te maken is het bovendien best dat de leden van de raad van bestuur op elke vergadering aanwezig kunnen zijn.

Ook voor een tweede bedenking verwees ik naar het advies van de Vlor. Die ging er niet mee akkoord dat de afgevaardigd bestuurder van een EVA voor een deel van zijn opdracht niet onder de bevoegdheid valt van de raad van bestuur. In het ontwerp van decreet vallen pps- of DBFM-operaties (design, build, finance, maintain) niet onder de bevoegdheid van de raad van bestuur, maar worden ze wel toevertrouwd aan de afgevaardigd bestuurder.

Mevrouw Ann Brusseel vond de omvorming van AGION tot een EVA vanzelfsprekend, maar vroeg zich af waarom men niet was ingegaan op de bedenkingen van de Vlor over de artikelen 10 en 13 van het ontwerp van decreet. De Vlor suggereerde de bevoegdheid voor DBFM en pps buiten AGION onder te brengen in een neutraal en onafhankelijk orgaan, omdat er ook DBFM-projecten zijn in het direct gefinancierde gemeenschapsonderwijs, terwijl AGION enkel gaat over het gesubsidieerde onderwijs.

De heer Boudewijn Bouckaert sloot zich aan bij de opmerkingen van mevrouw Brusseel en mijzelf. De functie van de afgevaardigd bestuurder kreeg volgens hem een eigenaardige invulling doordat die verantwoordelijk is voor DBFM, dat niet helemaal onder de bevoegdheid van de raad van bestuur van AGION valt.

Als men de rol van afgevaardigd bestuurder niet op die manier had uitgewerkt, dan had men volgens minister Pascal Smet AGION in een afgeslankte vorm moeten behouden als IVA voor DBFM en toekomstige pps-constructies, terwijl er dan tegelijk een EVA zou moeten zijn voor alle ‘gewone’ scholenbouw. De constructie met één agentschap waarbij bijzondere opdrachten als DBFM dan rechtstreeks onder de Vlaamse Regering ressorteren, is niet onwettig en kost minder, aldus de minister. In de opmerkingen over de raad van bestuur heeft de Vlaamse Regering de Vlor niet gevolgd, omdat ze in het agentschap voor de scholenbouw iedereen wou betrekken die gebruik maakt van de school, dus niet enkel de scholen zelf.

Bij de pragmatische aanpak van de Vlaamse Regering in verband met de invulling van de functie van afgevaardigd bestuurder heb ik mij aangesloten. Ik heb er ook voor gepleit om de ouderverenigingen, scholierenkoepels en vakbonden bij de raad van bestuur te betrekken, maar niet door hen op alle vergaderingen uit te nodigen, iets waar de betrokken organisaties zelf geen vragende partij voor zijn. Het zou jammer zijn dat de raad van bestuur niet rechtsgeldig zou kunnen vergaderen als hij niet in aantal zou zijn. Dat zou nadelig zijn voor de gewenste dynamiek van het geheel.

De minister gaf aan dat de raad van bestuur niet steeds voltallig zou moeten zijn om rechtsgeldig te kunnen vergaderen. In het huishoudelijk reglement zou men daarover bepalingen kunnen opnemen. Om te weten of het agentschap al in werking zou kunnen treden bij het begin van het boekhoudkundig jaar, wou ik vernemen of het agentschap al op 1 januari 2013 operationeel zou kunnen zijn. Volgens de minister hing dat af van de datum van goedkeuring van het ontwerp van decreet. Het decreet zou volgens hem in alle geval direct kunnen worden uitgevoerd, als er behalve voor de aanstelling van de leden zelf geen uitvoeringsbesluiten nodig blijken te zijn.

De heer Boudewijn Bouckaert nam genoegen met het antwoord van de minister over DBFM, maar hij vroeg zich af of op termijn een eengemaakt agentschap voor het hele onderwijspatrimonium mogelijk gemaakt kan worden.

De artikelen 1 tot en met 13 werden zonder verdere opmerkingen aangenomen met zes stemmen voor en drie onthoudingen. In zijn geheel ter stemming gelegd, werd het ontwerp van decreet over de omvorming van AGION tot een extern verzelfstandigd agentschap aangenomen met zes stemmen voor en drie onthoudingen.

Ik ga verder met de invulling van het ontwerp van decreet voor mijn partij. Voorzitter, minister, dames en heren, ik heb het in het verslag al vermeld: enerzijds is er tevredenheid over het voorstel, anderzijds is er de blijvende bekommernis om de vlotte en efficiënte werking van dit EVA en meer specifiek bekommernis of de samenstelling van de raad van bestuur dit mogelijk zal maken.

Minister, u hebt uw argumentatie gegeven. Mijn fractie zal het ontwerp van decreet loyaal goedkeuren, maar onder één voorwaarde: dat u zich uitdrukkelijk engageert om in de commissie Onderwijs een jaar na de werking van dit ontwerp van decreet een evaluatie te houden om te zien of er inderdaad efficiënter wordt gewerkt en of er mogelijk bijstellingen nodig zijn. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1730/1)

– *De artikelen 1 tot en met 6 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

Er is een amendement tot vervanging van artikel 7. (Zie *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1730/3)

De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik wil even de voorgeschiedenis schetsen van de zitting waarop dit ontwerp van decreet is besproken. Een aantal leden kwamen te laat door enorme verkeersopstoppingen. Ikzelf was te laat alsook de heer De Meyer die toch een beetje de geestelijke vader is van dit ontwerp van decreet. Dat was een beetje jammer. Ik wil van deze plenaire zitting gebruik maken om een amendement in te dienen.

Mijn amendement is gebaseerd op de opmerkingen van de Vlor. De Vlor had twee opmerkingen gemaakt: over de dubbele bevoegdheid van de afgevaardigd bestuurder in de normale dossiers van AGION en over DBFM (Design, Build, Finance, Maintain). Ik was tevreden met de uitleg die de minister daarover heeft gegeven. Ik vond dan ook dat op dat punt van de Vlor niet moest worden ingegaan.

Het ligt anders met de samenstelling van de raad van bestuur van AGION. AGION beheert de gelden voor de financiering van de scholenbouw van het gesubsidieerd onderwijs. Het gaat hier dus niet over een randfenomeen, maar over een heel belangrijk orgaan met belangrijke financiële verplichtingen.

De Vlor was van oordeel dat de raad van bestuur een heel slagkrachtig orgaan moet zijn. Daarin moeten vertegenwoordigers zitten van de organisaties die ook verantwoordelijkheid dragen in dat dossier. Dat zijn de inrichtende machten van het vrij onderwijs en van het gemeenschapsonderwijs.

De Vlor heeft ook opgemerkt geen tegenstander te zijn van een vorm van participatie van de gebruikers, ouders en leerlingenraden. Dat wordt best niet doorgetrokken in de samenstelling van de raad van bestuur. Het overleg moet worden verankerd in een wijziging van het decreet betreffende participatie op school en de Vlaamse Onderwijsraad van 2 april 2004.

Wat mij betreft, is er geen principieel bezwaar tegen de betrokkenheid van de ouderverenigingen en leerlingenverenigingen. De Vlor vindt echter dat dit op een andere manier moet worden georganiseerd en dat zij geen lid moeten zijn van de raad van bestuur. Vooral de verantwoordelijke organisaties moeten lid worden gemaakt van de raad van bestuur.

De minister heeft daarop geantwoord dat een te logge raad van bestuur met een huishoudelijk reglement kan worden omzeild. Ik zit zelf in een aantal vzw's, dus ik weet dat dit inderdaad mogelijk is. Ik opteer echter voor de directe oplossing. In een raad van bestuur moeten de echte stakeholders zitten zodat de constructie met het huishoudelijk reglement niet gemaakt hoeft te worden.

Daarom hebben we het voorstel van de Vlor overgenomen. De raad van bestuur van AGION zou worden samengesteld door zeven stemgerechtigde leden. Dat zijn drie leden op voordracht van de representatieve verenigingen van de inrichtende machten van het vrij gesubsidieerd onderwijs; drie leden op voordracht van de representatieve verenigingen van de inrichtende machten van het officieel gesubsidieerd onderwijs – dat zijn de echte gebruikers – en de gedelegeerd bestuurder van AGION. Er zijn drie leden met een raadgevende stem: één lid op voordracht van het raadgevend comité van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap; één afgevaardigde van de Vlaamse Bouwmeester en één afgevaardigde van het Vlaams Energiebedrijf, om toe te zien of we evolueren naar de fameuze passiefscholen. Tot slot zijn er twee vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering: één op voordracht van de minister van Financiën en Begroting en één op voordracht van de minister bevoegd voor het onderwijs. Dat staat ook in het voorliggend ontwerp van decreet.

De volgende stemgerechtigde leden zouden dan wegvallen: twee leden die worden aangesteld op voordracht van de leerlingenkoepelverenigingen die in de Vlor zijn vertegenwoordigd, want die inspraak willen we op een andere manier georganiseerd zien. Eén lid wordt aangesteld op voordracht van de ouderkoepelverenigingen die in de Vlor zijn vertegenwoordigd. Ook daarvoor willen we een andere vorm van participatie.

Waarde collega's, dit is niet echt een principiële kwestie, maar een kwestie van efficiëntie en slagkracht. Laat ons toch ingaan op de goede suggestie van de Vlor. De mensen van de Vlor hebben verantwoordelijkheidszin en kennis van het veld. Het voorstel dat ze doen, zal de efficiënte werking van de EVA AGIO bevorderen. Daarom vraag ik u om dit amendement te steunen en er geen halszaak van te maken. Indien dit amendement wordt overgenomen, zal onze fractie voor het hele voorstel van decreet stemmen. Dank u.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mijnheer De Meyer, ik ben uiteraard bereid om een eerste evaluatie te maken van hoe het decreet functioneert één jaar na het in werking treden ervan.

De regering vraagt om het amendement van de heer Bouckaert niet goed te keuren. Dat hebben we in de commissie uitvoerig besproken en we hebben de argumenten gehoord. Het ontwerp dat voorligt, kan op een brede consensus rekenen en heeft zijn redenen om zo gestemd te worden.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Ik dank u uitdrukkelijk voor uw engagement, minister. Misschien moeten de indieners van het amendement na dit engagement eens nadenken of ze dit amendement handhaven.

De voorzitter: De stemmingen over het amendement en over het artikel worden aangehouden.

– *De artikelen 8 tot en met 13 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Dirk Peeters, Ivan Sabbe en Bart Martens en de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts betreffende het nemen van maatregelen ter bevordering van de aanwezigheid van vlinders

– 1724 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Dirk Peeters, Ivan Sabbe en Bart Martens en de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts betreffende het nemen van maatregelen ter bevordering van de aanwezigheid van vlinders.

De bespreking is geopend.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Ik wil mevrouw De Vroe, de initiatiefneemster, uitdrukkelijk bedanken. Zij heeft het nodige geduld opgebracht om voor dit voorstel van resolutie over grenzen van meerderheid en oppositie heen een vergelijk te vinden.

In de marge wil ik nog het belang benadrukken van een snelle en systematische doorvertaling van de rodelijstsoorten voor fauna en flora naar de lijst van te beschermen soorten. Dat is niet onbelangrijk omdat op die lijst van te beschermen soorten het Soortenbesluit van toepassing is. Een aantal hefbomen en maatregelen die wij nu voorstellen in het voorstel van resolutie kunnen ook in dat kader worden genomen. Artikel 5 van het Soortenbesluit bepaalt een evaluatie en een update van die lijst tegen 2014, zodat er een betere afstemming is tussen de

status van voorkomen en de status van beschermen. Ik hoop dat minister Schauvliege daarvan spoedig werk maakt.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Ik wil zeker ook de collega's bedanken. Wij hebben met onze partij het initiatief genomen om de vlinders te beschermen. Wij zijn heel snel tot een consensus gekomen over alle partijgrenzen heen.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Ik wil op mijn beurt zeggen dat wij als partij volmondig achter dit voorstel van resolutie staan. Vlinders zijn niet alleen nuttig voor de bestuiving van planten, maar zijn ook een indicator van milieuproblemen.

Wij willen hier wel een kanttekening bij plaatsen. We hebben hier een resolutie gehad met betrekking tot het nemen van maatregelen ter bevordering van de bijen. Nu is er een voorstel van resolutie voor de vlinders. Dat betekent dat we toch een fundamenteel probleem hebben inzake biodiversiteit. We hopen dat de minister daar acties rond zal blijven ondernemen.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Wij danken mevrouw De Vroe en de andere collega's die het initiatief genomen hebben. Ik wil hier nog aan koppelen dat dit maar één facet is. Het moet de bedoeling zijn om in een tweede fase nog meer globaal te werken en een bredere kijk te hebben op deze thematiek. We mogen ons niet alleen beperken tot vlinders. We moeten het zo breed mogelijk trekken.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, we kunnen vaststellen dat alle partijen het erover eens zijn dat we een inspanning moesten doen en maatregelen nemen om de aanwezigheid van vlinders te kunnen bevorderen. Ik stel alleen vast dat er in dit parlement zelfs voor vlinders nog altijd een cordon sanitaire bestaat. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik wil mede-indiener Dirk Peeters verontschuldigen wegens ziekte. Ik wil ook nog benadrukken hoe belangrijk dit voor veel mensen schijnbaar frivole, vlinderrijke en vleugelige voorstel van resolutie is voor onze biodiversiteit in Vlaanderen en voor een gezond evenwicht in onze natuur. Ik wil dit nog even meegeven: vlinders zijn niet alleen mooi, ze zijn ook heel erg nuttig.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag hebben we op alle banken een enquête van het Rekenhof rondgedeeld.

In het protocol van 20 maart 2012 betreffende de samenwerking tussen het Vlaams Parlement en het Rekenhof is afgesproken dat het Rekenhof na het verstrijken van de helft van een legislatuur bij de Vlaamse volksvertegenwoordigers een enquête organiseert over zijn producten. Het gaat om begrotingsverslagen, een jaarlijks rekeningenboek, afzonderlijke auditrapporten, een jaarlijks activiteitenverslag, de website van het Rekenhof.

Ik wil een warme oproep doen tot u allen om de enquête in te vullen, zodat het Rekenhof in de toekomst rekening kan houden met uw opmerkingen. Het Rekenhof is een zeer belangrijke instelling voor ons. Hoe beter de dienstverlening van het Rekenhof is, hoe beter dit parlement kan functioneren.

■

ONTWERP VAN DECREET tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel VI 'Milieubeleidsovereenkomsten' – 1710 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

107 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot omvorming van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs" tot het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap "Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs" – 1730 (2011-2012) – Nrs. 1 tot en met 3

Aangehouden stemmingsen

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen.

Aan de orde is de stemming over amendement nr. 1, van de heren Bouckaert en Vereeck, tot vervanging van artikel 7.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

12 leden hebben ja geantwoord;

80 leden hebben neen geantwoord;

17 leden hebben zich onthouden.

Het amendement is niet aangenomen.

Aan de orde is de stemming over artikel 7.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

65 leden hebben ja geantwoord;

48 leden hebben zich onthouden.

Artikel 7 is aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
65 leden hebben ja geantwoord;
49 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Gwenny De Vroe, de heren Dirk Peeters, Ivan Sabbe en Bart Martens en de dames Tine Eerlingen en Tinne Rombouts betreffende het nemen van maatregelen ter bevordering van de aanwezigheid van vlinders

– 1724 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
114 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MOTIE van mevrouw Gerda Van Steenberge tot besluit van de op 11 oktober 2012 door mevrouw Gerda Van Steenberge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de dringende maatregelen inzake leerzorg

– 1747 (2012-2013) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
9 leden hebben ja geantwoord;
65 leden hebben neen geantwoord;
40 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 14 november 2012 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.20 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouverij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Johan Sauwens: ambtsverplichtingen;

Marc Hendrickx: door Vlaams Parlement toegestane zending;

Vera Jans, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Hermes Sanctorum: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Christian Verougstraete, Mieke Vogels

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter

Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Boudewijn Bouckaert, Bart Caron, Patricia De Waele, Elisabeth Meuleman, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Luckas Van Der Taelen, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Daniëlle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Linda Vissers, Wim Wienen

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele,

Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Patricia De Waele, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Marijke Dillen, Peter

Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Lydia Peeters, Jan Penris, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijk, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Linda Vissers, Filip Watteuw, Wim Wienen, Khadija Zamouri

■